

Telefon Çilesi
Bu da telefon hattını iptal ettirme çilesi. Divriği Türk Telekom ve GSM Şirketleri telefon abonesi bulmak için kapılara kadar gelirken telefon hattını iptal ettirmek isteyen abonelere "Sivas'a gidin iptal ettirin buradan iptal ettirmezsiniz" diyorlar. Divriği Sivas arasındaki 180 kilometrelik yol gözönüne alınacak olursa telefon hattını iptal ettirmek isteyenler bir günü ve yol masraflarını hesap etmek zorunda kalıyorlar. Bedavaya yakın bir parayla telefon hattına sahip olanlar 150 liralık masraf ederek hatlarını ancak iptal ettirebiliyorlar.

90 Km 20 yıl'da bitmedi

Yapımına 20 yıl önce başlanan Divriği Arapgir yolunda sona doğru yaklaşıldı. Arıkbaşı Köyü'ne kadar olan menfez yapımları bitti. Yolun Karşı (Uzunbağ) bölümü de bitmek üzere. Divriği Kaymakamı Önder Bakan'ın verdiği bilgiye göre, Arapgir- Divriği yolu 2012 yılında trafiğe açılacak. Arapgir Divriği Yolunun yapımına 1990 yılında başlandı. Tamamı 90 Km olan yol yıllarca yapılamadı. Yılan Hikayesine dönen Arapgir Divriği Yolu 2012 yılında hizmete girecek.

"Kurumsal Hazır Yemek"te bir Keyveni tüm sektöre bedeldir!

Yemeklerde kalite, lezzet, çeşitlilik ve mükemmelliği; hizmette ise kusursuzluğu sunuyor Keyveni, 1985'ten beri...

Çiftlikten sofraya takip ettiği kalite kontrol süreci ve yüksek hijyen standartlarıyla lezzeti estetikle, kaliteyle buluşturuyor.

keyveni
Kurumsal Hazır Yemek

www.keyveni.com.tr

İstanbul AVPİM PP.303

Divriği

● **DİVRİĞİ:** **AYLIK SİYASİ GAZETE** ● **1 AĞUSTOS 2010** ● **YIL: 5** **SAYI: 48** ● **www.divrigi.com.tr**

AKP Anayasasına Hayır

Divriği'de yapılan şenlikler Hayır Mitinglerine döndü. CHP Divriği İlçe Örgütü'nün 25 Temmuz, Çamşih Hüseyin Abdal Derneği'nin 24 Temmuz, Eşge Köyü'nün 17 Temmuz'da yaptığı şenliklerinde 12 Eylül'de yapılacak Referandum'da AKP'nin hazırladığı Anayasa değişikliği referandum Paketine

Hayır görüntüsü damgasını vurdu. CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir yapılan şenliklere katılarak referandumda Hayır diyeceklerini söyledi. AKP Anayasasına Hayır diyen Özdemir, AKP'nin derdinin 12 Eylül'le hesaplaşmak olmadığını AKP'nin yargıyı kuşatmak istediğini söyledi.

AKP'nin hazırlamış olduğu Anayasa Değişikliği Paketi'ne tepkiler çığ gibi büyüyor. Divriği'de yapılan her şenlik AKP Anayasasına Hayır Mitinglerine sahne oluyor. 25 Temmuz'da CHP Divriği İlçesi'nin, 24 Temmuz'da Çamşih Hüseyin Abdal Derneği'nin, 17 Temmuz'da da Dikmeçay (Eşge) Köyü Derneği'nin düzenledikleri şenliklerde binlerce kişi AKP Anayasasına Hayır dedi. Bu şenliklerde CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir birer konuşma yaparak 12 Eylül'de yapılacak Referandum'da Hayır denmesi gerektiğini söyledi. Özdemir AKP'nin asıl amacının 12 Eylül ile hesaplaşmak olmadığını, AKP'nin zaten 12 Eylül'ün ürünü bir zihniyet olduğunu söyleyen Özdemir, AKP eğer 12 Eylül'ü sorgulayacaksa, Darbecileri yargılayacaksa parlamentoda yeterli çoğunluğu olduğunu, bunu rahatlıkla yapabileceklerini söyledi. Özdemir, AKP bütün Türkiye'yi kendilerine göre şekillendirmek istiyor, 12 Eylül'de bunu oylayacaklar. Ya AKP bütün Türkiye'yi teslim alacak veya gidecek. Biz AKP'nin gitmesini isteyenlere HAYIR oyu verin diyoruz. Türkiye'yi bu hale 12 Eylül Darbecileriyle onların yandaşları getirdi, onlarmı halkın derdine çare olacaklar dedi.

HAYIR'da HAYIR var

ŞAHİN KÜÇÜK

YOL ayırımındayız. AKP'nin tek başına hazırladığı Anayasa paketini 12 Eylül'de oylayacağız. AKP ve onun destekçileri bu oylamanın kendileri için varlıkla yokluk meselesi olduğunu farkındalar. Biliyorsunuz Fetullah Gülen Pensilvanya'dan "Gerekirse mezarından ölümlerinizi bile kaldırırsanız EVET oyu kullandırırsanız" dedi. Bu söz referandumun ruhuna işaret ediyor. Şöyle biraz geriye dönüp bakalım. 12 Eylül Anayasası 1982 yılında %92 EVET %8 HAYIR neticesiyle onaylandı. Bugün AKP'nin tabanını ve seçmenini oluşturan kesim 1982 yılında hazırlanan 12 Eylül Anayasası'na hangi yönde oy kullandı acaba? Bu %8 HAYIR oyunu her türlü riske rağmen sosyalistler ve solcular kullandı, bunu bilmeyen yok. Eğer o günlerde 12 Eylül Anayasası'na EVET dedilerse bugün kalkıp da Darbe Anayasasına karşıysanız demenin ne anlamı var. Diyelim ki o günlerde %8'lik HAYIR oyunu bugünkü AKP tabanı verdi. Bir an için böyle varsayalım. Demek ki o günlerde bu tabanın gücü yok denecek kadar azmış. Peki bunlar 12 Eylül'ün ürünü değilse 30 yılda bugünkü devasa güce nasıl ulaştılar? Görülen odur ki bunlar 12 Eylül'ün kollarında ve kanatlarında büyüdüler, serpilip geliştiler. Bugün 12 Eylül Anayasası'ndan rahatsızmış gibi görünmeleri gerçekleri yansıtmıyor. Parlemenin çoğunluğu AKP'nin elinde. Eğer AKP ve benzerleri 12 Eylül Darbesinden rahatsız olmuş olsalardı, 8 yıllık iktidarlardı döneminde Darbecilerle hesaplaşırlardı. AKP Türkiye'yi dönüştürüyor. AKP birkaç demokratik söylemi öne sürerek Anayasa Mahkemesini ve HSYK'yı kendilerine göre yeniden dizayn etmek istiyor. AKP Tekel İşçilerine yaptıklarıyla, özelleştirmelerle, sağlık politikalarıyla, eğitim politikalarıyla, çalışma yaşamındaki çizgisizlikle, tarım politikalarıyla, Demokratik Açılım ve Alevi Açılımı gibi politikalarla kendisini açık etmiş bir partidir. Bütün bunlar ortadayken, bazı aklı evvel aydın geçinenler, Referandum'da EVET diyeceklerini söylüyorlar. Bu durum üzücüdür, üzücü olduğu kadar da düşündürücüdür. 12 Eylül'de yapılacak Referandum bir yol ayrımıdır. Ya AKP Türkiye'yi tam anlamıyla kendisine göre şekillendirecek, ya da HAYIR diyerek demokratik bir kanal açmanın yollarını hep birlikte açacağız. Kısacası 12 Eylül'de AKP'nin gitmesi ve kalması oylanacaktır. Meselenin özeti bu. Büyük ve tarihsel değişimler böyle günlerde ortaya çıkar. Demokratik, eşitlikçi ve özgürlükçü bir Türkiye'nin yolunu hep birlikte açmak için 12 Eylül Darbe Anayasasına da, AKP Anayasasına da Referandum'da HAYIR diyeceğiz.

Yazarlar...

- **Erdoğan ÇINAR**
- **Müslüm DOĞAN**
- **Beyzade ÖZKAHRAMAN**
- **Nilüfer MURATOĞLU**
- **Mustafa TARAKÇI**
- **Muharrem YAĞBASAN**
- **İsmail ÇINAR**
- **Esat KORKMAZ**
- **Sadık ÇELİK**
- **Hıdır ÇAM**
- **İsmail ASIL**
- **Ataner YILDIRIM**

İç Sayfalar

- Çamşih Şenliği**
2'DE
- Dizi yazı**
4'DE
- Yunus Emre**
5'DE
- Anadolu Kültürü**
6'DA
- Dün ve Bugün**
8'DE
- 50 Yıl Sonra**
9'DA
- CHP Şenliği**
10'DA
- Ahmet Baba**
11'DE
- Nuray Zaman Öz**
12'DE

50 yıl sonra okullarına döndüler

Divriği Atatürk İlkokulu'ndan 1960 yılında mezun olanlar okullarını ziyaret etti.

Divriği Atatürk İlkokulu 1960 yılı mezunları 8 Temmuz 2010 tarihinde öğretmenleri ile birlikte sınıflarında buluşarak bir ilk'e imza attılar.

8 Temmuz sabahı Divriği Atatürk İlkokulu'nda çalışan ders zili ile okudukları sınıflarına giren 50 yıl öncesinin öğrencileri öğretmenleri Alâeddin Çulcuoğlu'nun sınıfı girmesini ayakta alkışlayarak karşıladılar. 86 yaşındaki öğretmenlerinin konuşması bütün öğrencileri duygulandırdı. İsimlerinin yazılı olduğu sıralarda oturan öğrenciler yıllar sonra karşılaştıkları arkadaşları ile heyecan dolu saatler yaşadılar. Bütün öğrencilerin oy birliği ile müessil seçilen ve bu toplantının yapılmasına öncülük eden Dr.Fikri Terzioğlu yaptığı konuşmada "Türkiye'nin çeşitli yerlerinden geleerek toplantımıza katılan arkadaşlarımız böyle bir toplantının Divriği'de okulumuzda yapılması ve öğretmenimizin sağlıklı olması hepimizi mutlu kıldı. 50 yıl önce ayrıldığımız arkadaşlarımıza ulaşmamız kolay olmadı bu konuda yardımcı olan herkese teşekkür ederiz dedi.

Tercih Ediliyoruz Çok Farklıyız...

- Gümrük Müflavirlik Hizmetleri
- İthalat ve İhracat Gümrükleme Hizmetleri
- Teflivik Takibi • TSE Dökümantasyon
- Ön izin Uygulamaları • Tercüme
- Teminat Çözümleri • Kurye Hizmetleri

Mevlana Cad. No 85 Kat 2-3 Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 413 35 35 Fax: 0212 546 76 61 info@unsped.com.tr
www.unsped.com.tr

İADE ADRESİ Nakilbent Sk. No: 41/1 Sultanahmet - İstanbul

MUSTAFA TARAKCI

tarakci.mustafa@gmail.com

Yaşamın Temel Kaynağı: SU

Güzel bir Divriği sabahıydı. Geçmiş yıllarda olduğu gibi mahalle aralıkları yeni döşenmiş kilit taşı kaldırımlar üzerinde kimi yerde horoz sesleri, kimi yerde serçe cıvıltıları arasında, çoğu zaman kız kardeşlerimle yaptığımız sabah yürüyüşlerinden birine daha çıkmıştık. Bu seferki güzergah İmamoğlu Mahallesi-Ahi Köyü istikametiye. Köy sapağına kadar gittik; dönüştü Divriği girişinde Sayın Sadık Özgür'ün yaptırdığı o güzelim hastane inşaatını sevinç içinde seyrettik. Mimarını tebrik ediyorum, sağlıklı uzun ömürler diliyorum, hem göze hem de kullandığı malzemeyle güven duygularına olumlu hitap eden bir bina. Estetik, dengeli, oldukça da görkemli...

Sonra, Uluzar girişinde, mahalle çeşmesi karşısında, Sanayi bitişğinde Budak Petrolü sahiplerinin kooperatif oralara inşa ettikleri beş katlı asansörlü dört adet kaba inşaatı bitmiş, kapı pencereleri takılmış binaların arasında dolaştık; derken yarım saat sonra, İmamoğlu Mahallesi, Ahmetpaşa Caddesi üzerine 76 numaralı Baba Ocağına ulaştık.

Düş alacağım. Güneş enerjisi devrede. Sabahın bu erken saatinde su ılımsız bile. Bir ara şebeke suyunu kullanma ihtiyacı duydum. Musluğu açtım. O da ne! Aman Allahım! Çamurlu bir su. Ak ak durulmuyor. Tonu 80 kuruş aksa da ne yazar diyorsun ama, milli servet daha fazla akıtmadan musluğu kapatıyorum. Suyun akşama kadar durulmadığını tespit ediyorum. Meğerse bir gün önce yağın yağmurmuş buna sebep olan. Ama bunun baharı var kişi var bu böyle olmaz ki?

Evlerde halihazırda akan kullanma suyunun miktarına diyecek yok. Pek çok hemşerimiz bu suyla domates biber bile yetiştiriyorlar buna rağmen bir sıkıntı yok. Sorun suyun kirli oluşunda. Bu konuda kimi dost ve arkadaşlarla görüş alışverişinde bulundum. Katıldığım etkinliklerde farklı kişileri dinleme fırsatı buldum. Su konusunda şu tespitlerimi konuyu gündemde tutmak adına siz değerli okurlarımla paylaşmak istedim: Divriği'nin su sorunu ile ilgili hususları dört başlık altında toplamak mümkün:

1. Hali hazır şehir şebekesinde kullanılan su miktar olarak yeterli ancak artırılmaya muhtaç.
2. İçme suyu olarak çarşı ve mahalle aralarındaki çeşmelerden akan su ihtiyacı karşılayıyor ancak ilave çeşmelere ihtiyaç var. Bu suyun evlerde akması o kadar da önemli değil. Çeşme başında karşılaşan mahalle kadınları-kızları bu vesile ile iki laf etme fırsatı buluyorlar, sosyalleşiyorlar...

3. Mursal/ Ürük bölgesinden getirilmesi düşünülen su, içmek için çok uygun ama hem içme hem de kullanma için miktar olarak yeterli değil. Dolayısıyla şehir şebekesinden o suyu vermek su sıkıntısına sebep olabilir. O suyun evlerde ikinci bir musluktan aktırılması yeni bir şebeke döşemesini zorunlu kılacaktır.

4. Mursal/ Ürük suyu miktar açısından yetersiz olduğundan mevcut su sorununu kökten çözmeye yeterli değildir. İvedilikle çözülmesi gereken sorun halihazırda evlerde musluklardan akan suyun duru ve hijyenik olması, Mursal ve Ürük köylerinin kanalizasyonlarının menfi etkilenmemiş olmasıdır.

Bu tespitlerden yola çıkarak yapılması gereken iki husus öne çıkmaktadır:

Birincisi, Mevcut kullanılan Lıhçayı Suyu, kanalizasyon girişlerinden korunmalı, iyice dinlendirilerek, tortularından, çamurundan arınmış vaziyette şehir şebekesine kullanma suyu olarak gönderilmeli; daha da ideali bu suyun dere yatağından kaldırıldığı yerde arıtılmasının sağlanması.

İkincisi, Mursal/ Ürük suyunun mahkeme süreci dışında kurulacak dostane diyaloglarla Divriği'ye getirilmesi ve yeni inşa edilecek ilave mahalle çeşmeleri ile vatandaşın daha rahat içme suyu elde etmesinin sağlanması.

Ben bu yazı ile konuyu sıcak tutmak, gündemde tutmak istedim. Doğru karar, konuyla ilgili tüm kişi ve tarafların bir araya gelerek en doğru proje üzerinde mutabık kalmalarıdır. "Hiç kimse herkesten daha akıllı değildir", sözü unutulmamalıdır.

Bu sorun, Divriği'nin su sorunu CHP'nin olası iktidarına bırakılmadan çözümlenecek şekilde gayret gösterilmelidir. Belediye Başkanı Sayın Hakan Gök'ün gayretlerini, diğer kamu kurum ve kuruluşlarıyla kurduğu temasları, alınan mesafeyi saygı ile karşılıyorum ancak yeterli bulmuyorum. Kazmayı bir an önce vurmamız lazım!

Sayın Kaymakam'a da bu konuda iş düşüyor sanıyorum. Onun başkanlığında yapılacak birkaç toplantı ve alınacak kararlar süreci daha a hızlandıracak diye düşünüyorum. Oluşturulacak başvuru ve rica heyetine gurbetteki Divriği sevdalılarının da planlanmasının isabet olacağını değerlendiriyorum. Saygılarımla....

Çamşih Şenlikleri 17 yıldır yapılıyor

Çamşih Hüseyin Abdal Halk Ozanları Şenliği 24 Temmuz'da yapıldı.

Her yıl geleneksel olarak yapılan Çamşih Hüseyin Abdal Halk Ozanları Şenliği yapıldı. 24 Temmuz'da Döğdür Dağının eteklerinde yapılan şenliğe çok sayıda kişi katıldı. Bu yıl yapılan etkinlikte sadece Çamşih'li sanatçılar sahne aldılar. Organizasyon komitesi bu yıl yapılan şenlikleri biraz dar tutarak sadece Çamşihlilerin katılımıyla gerçekleştirdi. Böyle olunca da her yılki katılım bu yıl gerçekleşmedi.

AKP ANAYASASINA HAYIR DAMGASI

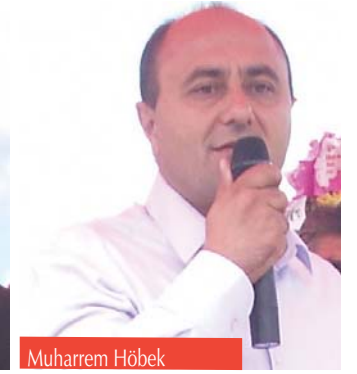
Şenlikte yapılan konuşmalara 12 Eylül'de yapılacak Referandum damgasını vurdu. Şenliğin Organizasyon Komitesi başkanlığını Süleyman Erdoğan yaptı. Erdoğan açılış konuşmasında AKP'nin 8 yıllık iktidarına ağır eleştirilerde bulundu. Erdoğan, Sivas'ta Madımak Otel'i'ni ateşe verenlere arka

Gazi Orhan Türkyılmaz

Hakan Gök-Divriği Bld. Bşk.

Muharrem Höbek

Karapirpat'ı unutmadılar, andılar

Karapirpat adıyla da anılan Kara Donlu Can Baba Şenlikleri Madenli Köyü'nün Mezrası olan Ömerli Köyü'nde yapıldı. Şenlikte semahlar dönüldü, kurbanlar pişirildi. Şenliğe yaklaşık olarak 3 bin kişi katıldı. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün de katıldığı şenlikte 3 bin kişiye öğle yemeği verildi.

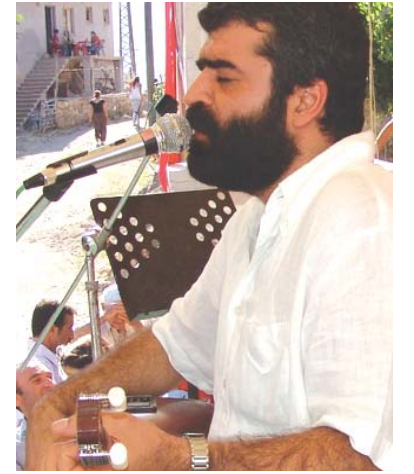
2. Kara Donlu Can Baba (Karapirpat) Şenlikleri Madenli Köyü'nün mezrası Ömerli Köyü'nde yapıldı.

1 Ağustos tarihinde yapılan şenliğe 3 bin kişi katıldı. Şenliğin organizasyonunu yapan Dernek Başkanı Sabri Öztürk şenlikte bir konuşma yaptı. Öztürk, Karapirpat hakkında kısa bir bilgilendirme yaptıktan sonra katılımcılara barış, sevgi ve kardeşlik üzerine konuştu. Şenliğe ağırlıklı olarak Divriği'den ve çevre köylerden gelenlerin yanı sıra çevre ilçelerden, İstanbul'dan ve Ankara'dan da çok

sayıda kişi katıldı. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök ve Divriği Garnizon Komutanının katıldığı şenlikte 3 bin kişiye öğlen yemeği ikram edildi.

SANATÇILAR DA KATILDI

Karadonlu Can Baba Şenliğinde Divriği Hacıbektaş Derneği'nin Semah Ekibi Semah Döndü. Şenlikte ayrıca Dertli Divani, Hasan Erdoğan, Tuncay Balcı başta olmak üzere tanınmış birçok sanatçı sahne aldılar. Şenlikte bütün sanatçılara Karapirpat Plaketleri verildi.

• KAPI PANELİ • SUNTA
• SUNTALAM
• MDF • MDF LAM
• MEDEKAP • PROFİL

Organize Sanayi bölgesi Keresteciler Sitesi
8. Sok. No: 10-12 İkitelli/İST.
Tel: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98
E-musapala@tnn.net

Yusuf GÜLEÇ
0532 484 49 48

Ziya Gökalp Mah. Keresteciler Sitesi 21. Blok No : 13 İkitelli / İSTANBUL
TEL : 0 212 670 02 80 - 670 48 40 FAX : 0212 670 48 39
yusuf@gulec-orman.com

STAR ÇELİK TİC. LTD. ŞTİ.

Fikret YILMAZ
Makine Yük. Müh.
Genel Müdür

İkitelli, Demirciler Organize Sanayi Sitesi
D. 2 Blok No. 302 Küçükçekmece / İstanbul
Tel. : (0212) 671 52 87 - 671 51 97
Faks: (0212) 671 52 04
Cep : (0533) 304 58 49
E-posta : starcelik2@yahoo.com.tr

Kazaya davet gibi

Çetinkaya Sincan Yolu'nun Kabakçevliği Kırkgöz arasında yol çalışmaları dolayısıyla sıkıntılı anlar yaşanıyor. Çift şeritli yola dökülen kum ve mıcır sürücülerini canından bezdirdi.

Kırkgöz ile Kabakçevliği arasındaki 20 Km'lik yol yapımı sürücülerini canından bezdirdi. Karayolları Sivas Bölge Müdürlüğü'nün özel bir şirkete ihale ettiği yol aylardır yapılamıyor. Çift şeritlik yolu neredeyse tamamen kapatan

mıcır sürücülerin korkulu rüyası olmaya devam ediyor. İki aracın geçmesine imkan olmayan yolda karşılıklı geçişlerde sürücüler dakikalarca sağa sola manevra yaparak ancak geçebiliyorlar. 20 Km'lik yol neredeyse yarım saatte alınabiliyor. Mıcırın yola

dağılması araçların savrulmasına davetiye çıkarıyor. Özellikle mevsimin yaz olması dolayısıyla yoğun araç trafiği sıkıntıyı kat kat artırıyor. Yolu aynı zamanda virajlı olması da eklenince sıkıntı

çekilmez oluyor. Sürücüler yolun bir an evvel yapılmasını, eğer önümüzdeki kışa kadar yol yapılamazsa hayatı kazaların olabileceğine dikkat çekiyorlar.

Yuva-Sarpan şenlikleri yapıldı

Yuva - Sarpan Köylerinin yaptığı şenlik Sarpan Köyü'nde yapıldı. 18 Temmuz'da yapılan şenliklerde Fevzi Delibaş, Nurettin Özcan, Hüseyin Karakoç, Adnan Kılıç ve Müdür sahne aldılar.

Bu yıl birincisi yapılan şenliklere yoğun ilgi vardı. Sarpan Köyü'nde yapılan şenliklere çevre köylerden de katılanlar oldu. Özellikle Yağbasan Köylülerinin yoğun olarak katıldığı şenliğe Esge Köyü'nün eski Dernek Başkanı Özgür Taşkıran da katıldı. Köy Odasında ve Köy Meydanı'nda yapılan şenlikte Fevzi Delibaş, Nurettin Özcan, Hüseyin Karakoç, Adnan Kılıç ve Müdür sahne aldılar. Özellikle Müdür'ün söylediği otantik türküler izleyiciler tarafından yoğun ilgiye neden oldu.

İzleyicilerden birçok kişi Müdür'ün alnına para yapıştırdı. Şenliğe katılanlara pişirilen Kurban Pilavı ikram edildi. Şenliğin seslendirmesini Yusuf Güldalı, sunuculuğunu ise Adnan Kılıç yaptı. Yuva ve Sarpan Köylülerinin de tam kadro katıldığı şenlikler gün boyunca sürdü.Önümüzdeki yıllarda da devam ettirilmesi düşünülen şenlik köylüler ve gurbettekiler arasında sıcak yaklaşımlarla ve dostluklarla karşılanıyor.

DİVRİĞİLİLER

- Birbirlerini Tanıyor mu?
- Nerede Hangi İş Yapıyor?
- Hangi sektörlerdeler?
- Hangi Fabrikaların sahibi?

Bütün bu soruların cevabını bulabileceğiniz "Divriğili İşadamları Rehberi"nin çalışmalarına başladık. Bu rehberde iş dünyasının değişik sektörlerindeki (sanayiciler, küçük ve orta ölçekli işletmeler, doktorlar, Mimarlar, Mühendisler, serbest meslek sahipleri...) bütün Divriği'lilere sayfalarını açacak. İş dünyasındaki Divriğilileri biraraya getirme amacıyla oluşturacağımız bu rehber sayesinde Divriğililer hayatın değişik alanında gösterdikleri dayanışmayı iş hayatında da yaşayabilecekler...

Divriği AYLIK SİYASİ GAZETE

Tel: (212) 516 29 84 - 458 82 16 e-mail: divrigi@divrigi.com.tr

NİLÜFER MURATOĞLU

nilufurmuratoglu@gmail.com.tr

İnadına barış İnadına Yaşam

Bugün hava çok sıcak, Kaz Dağları'ndan doğru şöyle güçlü bir rüzgar esse diyorum; kendimize gelsek. Yok, bugün esmiyor. Bugün hava çok sıcak. Ajanslardan düşen haberler de yine acı: Sıcak ve acının yaman bunaltısı. Şöyle güçlü bir rüzgar esse diyorum yine, hepimizin üzerine üzerine rahat bir soluk alabilsek şu gezegende insanca. İnsanca bir yaşam sürmenin soluğunu hissedebilssek.

Yazmak epeydir çok zorluyor beni. Bazen soğukkanlılıkla rasyonel temelli yazılar yazabiliyorken son zamanlarda duygusal infilaklarım yazılarıma yansıyor. Ama bu da çok doğal bir şey olsa gerek. Gergin, kaotik, geleceksiz bir toplumda okumak ve yazmak nafile bir çaba gibi geliyor çoğu zaman. Ama geleceği, çocukları, barışı umut etmek düşüncesinden yoksun olmak da yaşamın anlamını yitirmesi demek. Aksine en karanlık ortamlarda barış arayışlarını yükseltmemiz gerekiyor. Çocuklarımıza olan borcumuz adına.

Devlet yönetimlerinin şirket yönetimlerine dönüştüğü neoliberal yasalara belirlenen kaba ve vurdumduymaz hayatlara sürüklenirken direniş ruhunun canlanması bir zorunluluktur. İnsan hakları, demokrasi, özgürlük ve adalet kavramlarını pazarlamaya çalışarak aslında bizlere piyasa demokrasisini yutturmaya çalışıyorlar. Yine çıkarlar, yine yükselen egolar, halktan gizlenen amaçlar ve süregiden uzun savaş Taş Atan Çocuklar serbest bırakılmış. Ya 18 yaşın üstündeki çocuklar? Çocuk olma ile yetişkin olma arasındaki ölümüne sınırlar?

Özgür olmak, eşit olmak, yurttaş olmak bu topraklarda mümkün değil mi? Özgür ve eşit yurttaşlar olmak istiyor muyuz? Bu topraklarda: Dicle ve Fırat kıyılarında, Dörtöl'de, İnegöl'de, Manisa'da Barış içinde ve insanca bir hayatı istiyor muyuz? Her şey bu kadar yalın aslında. Siyasi yaşamın gerçek özneleri olarak, sesimizi daha güçlü duyurarak, nefretlerimizi törpüleyerek, "ben Türküm" ben Kürdüm" böbürlenmelerini aşarak devletin ve diğer ölümcül iktidar odaklarının boyundurluğundan kurtulabiliriz. Ancak birlikte ortak bir sesle korku tünellerini aşabiliriz. Bugünün samimiyetsiz, kifayetsiz ve firdöndü siyaset meydanına tüm samimiyetimizle gerçek siyasal özneler olarak katılmamız acil bir demokrasi ve barış sorunudur.

18 yaş ve üstü tüm çocuklarımız için, tüm Türk ve Kürt çocukları için, yaşanabilir bir ülke için tüm karanlık oyunlara karşı birlikte el ele.

Yazıyı Demokrasi Ne Alemde? Kitabından Daimi Skandal metnini oluşturan Daniel Bensaid'in Jacques Ranciere'den alıntılıdığı metnin son sözü ile bitiyorum. Sevgiyle kalın

Ranciere "demokrasi skandalı"ndan söz ediyor. Demokrasi hangi bakımdan skandal olabilir? Tam da hayatta kalabilmek için, daima daha ileri gitmesi, yerleşik biçimlerini sürekli ihlal etmesi, evrenselin ufkunu alt üst etmesi, eşitliği özgürlüğün sınamasından gerektiği için. Siyasal ile toplumsal arasındaki belirsiz ayrımı sürekli bulandırdığı ve de özel mülkiyetin kazanımlarına, devletin kamusal alan ve ortak mülkler karşısındaki gasplarına hiçbir muhalefet ettiği için. Eşit ve yurttaşlığa erişimi sürekli ve her alanda genişletmeye çalışması gerektiği için. Dolayısıyla demokrasi, ancak sonuna kadar skandal olduğu takdirde demokrasi olabilecektir.

ABONE KAMPANYASI

Divriği Gazetesi yayın hayatında 4'üncü yılını bitirdi. Yayıncılık deneyimi bakımından ilk yıllara göre şimdi daha deneyimliyiz. Divriği Gazetesi her gün daha fazla okura ulaşıyor, daha önemli haberlere imza atıyor. Her abonemizden, her okurumuzdan isteklerimiz var. Daha güzel bir gazete için her abonemiz, bize 2 abone önerebilir. Bu kampanyaya destek bekliyoruz okurlarımızdan. Bizlere yardımcı olun. Divriği Gazetesi büyük zorluklarla ve fedakarlıklarla çıkmaktadır. Divriği Gazetesi sadece okurlarının ve reklam gelirleriyle yayıncılık yapmaktadır. Başka herhangi bir gelir kaynağı yoktur. Divriği Gazetesi gücünü okurlarından almaktadır. Gazete ancak sizlerin özverileriyle yaşıyor. Abone ücretlerini asla aksatmayan okurlarımız olduğu gibi yıllardır, aylardır abonelik ücretlerini ödemeyen okurlarımız da vardır. Okurlarımıza küçük gibi görünen abonelik ücretleri bizim için hayati önemdedir.

Abone ücretleri ödemelerinizi önemsemenizi rica ediyoruz.

Divriği Gazetesi Abone Hesap Bilgileri

Birsan Bayar Uygun Adına
Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi
Şube Kodu: 064
Hesap Numarası: 62067655
IBAN: TR500006701000000062067655
Tel: 0212 458 82 16. 0532. 302 46 53

UNUTULMASINLAR DİYE YAZI DİZİSİ-11

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm
Mücadelesinde kaybettiğimiz Divriğililer

Hazırlayan
Mahmut ŞENGÜL

msengul@divrigi.com.tr
KATKIDA BULUNANLAR
Müslüm Doğan, Hıdır Çam, Yahya Bayar

Biz Unutulmasınlar Diye Yazı Dizimize devam ederken 12 Eylül'de yapılacak Anayasa değişikliği Referandumu her yerde konuşuluyor. Bu yazı dizisinde özellikle 12 Eylül Darbesi'nin tahribatlarını yaşamış simaları yazıyoruz. Tekrardan anlatmaya gerek yok, 12 Eylül Darbesi toplumsal dokumuzu nasıl alt üst etti bunu hepimiz gayet iyi biliyoruz. 12 Eylül Darbesi'nin üzerinden 30 yıl geçti. Bugüne kadar gelmiş geçmiş iktidarlar 12 Eylül ile hesaplaşmayı önlerine koymadılar. Sadece kendilerini kısıtlayan birkaç anayasa maddesini öne çıkararak sanki 12 Eylül Anayasası'yla

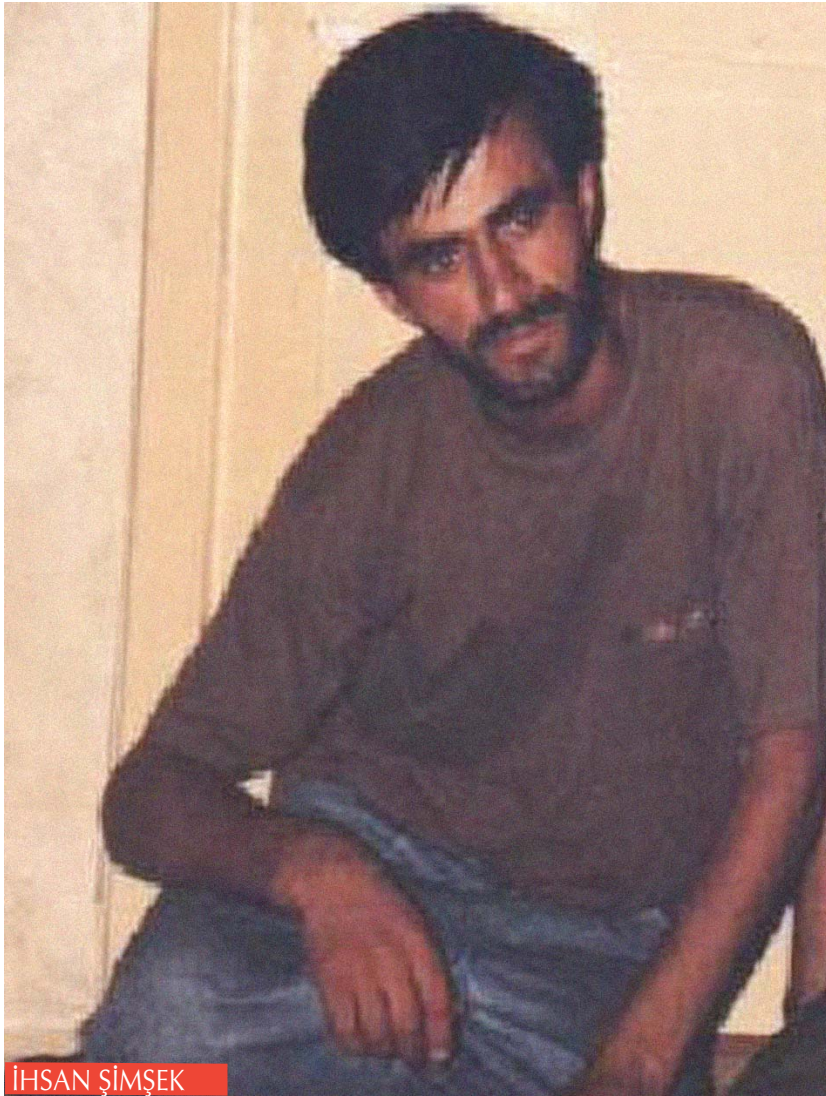
hesaplaşıyor gibi bir hava estirdiler. Bugün AKP iktidarı da 12 Eylül Darbe Anayasasıyla hesaplaşıyor mu havalarını yayıyor. Böyle bir şey yok. AKP'nin kendisi de zaten 12 Eylül ürünü bir parti. 12 Eylül ile nasıl hesaplaşsın. Diğer tarafta ise kafa karışıklığı had safhada. EVET'mi HAYIR'mı tartışmaları almış başını gidiyor. Referandum sonucunda ister EVET isterse HAYIR çıksın toplumsal hayatımızda pek fazla bir değişiklik olmayacak. 12 Eylül'ün mağdurları ve muhattapları kendi güçleriyle 12 Eylül Darbesiyle hesaplaşma iradesini gösterdikleri zaman ancak bir sonuç alınacaktır.

İmkansız olan yok, derdi

İhsan Şimşek Divriği'nin Ovacık Köyü'nde 1970 yılında doğdu. Hüseyin ve Güher çiftinin 6 çocuğundan 5'incisidir. İhsan ilkokulu bitirene kadar köyde durdu. Daha sonra da İstanbul'a abisinin yanına geldi. Cam ve çerçeve işleri yapan bir firmada işe başladı. kısa bir süre çalıştıktan sonra buradan ayrıldı. Seyyar satıcılık yaptı. Serbest işlerde çalıştı. 1987 yılında Esenler Halkevi'ne gidip gelmeye başladı. Yeni yeni dostluklar kurdu. 1989 yılında "beni aramayın ben rahatım" notu bırakarak kayboldu. 1993 yılında Ocak Ayının ikinci haftası ajans haberlerine şöyle bir haber düştü. Artvin'in Yusufeli kazasında güvenlik güçleriyle TIKKO militanları arasında silahlı çatışma çıktı, 4 TIKKO Militanı ölü ele geçirildi.

Üç kişiydiler. Muharrem Kaya, İhsan Şimşek ve, Orhan Budak. Bu üçlüden başka da çocuk vardı köyde, ama bu üçlü ayrı bir ekti. Henüz ilkokula gitmelerine rağmen cesaretlerine diyecek yoktu. Öğretmene de köylülere de alimallah kök söktürüyorlardı. Yok, öyle zarar vermiyorlardı kimseye ama yerinde durdukları da görülmemişti. Dersi kaynatmak, öğretmeni işletmek, çeşmenin oluşunu tıkamak, bir de kuzuların ziyanına sokmak bu üçlünün ortak özelliği idi sanki. Babası Hüseyin Amca İstanbul'da çalıştığından İhsan'ın üzerinde otoriter bir baskı da yoktu haliyle. Belki de İhsan'ı bu kadar serbest kılan da Babasının İstanbul'da oluşuydu kim bilir.

6 çocuk ve bir anne toprak evin içerisinde bazen mutlu bazen kederli yaşayıp gidiyorlardı. Varlıklı demek için bin şahit gerekirdi. Zaten varlıklı olsalar babalarının ne işi vardı ta İstanbullarda. Yaz kış 8 nüfus durmadan çalışmalarına rağmen yoksullukları biraz olsun hafiflemiyordu. Üstüne üstlük daha da ağırlaşıyordu. Her yerde yoksulluk ganimet gibiyken Karaoğlu Efsanesi de almış yürümüşü. İhsan ve ekibi damların başında sek sek oynarken, yaşlı köylüler de toplanıp akşam haberlerini dinliyorlardı. Malum, köylerde televizyon yoktu. Radyo, ya üç evde vardı yada beş. Köylüler biraz da bunun için biraraya toplanıp birlikte haber dinleme gereği duyuyorlardı. Piyangotepe'de kahve tarandı 5 ölü, Misket Mahallesi'nde çatışma 2 ölü, İstanbul Üniversitesi'nden bomba patladı 7 ölü, tüp kuyrukları, şeker, çay ve yağ stokçularının haberleri saatlerce sürüyordu. Haberler biter bitmez de meydana haberlerin kritikleri yapıldı köylülerce. Aslında Karaoğlu gerekeni yapıyor da şu Demirel, Türkeş ve Erbakanı görüyormusun sen, diyerek tartışma koyulaşıp gidiyordu. Bu tartışmalar çocukları ve kadınları asla ilgilendirmiyordu. Ecevit iktidardaydı ama, en çok mağdur olan yine Halk Partililer ve solcuları. Üç beş kıçı kırık faşist halka yapmadığını bırakmıyor, onlara kimse birşey yapamıyordu. Bunlar biryerlerden güç alıyorlar ama nereden diye homurdanırdı yaşlı adamlar. Kara kış gelmiş çatmış, kar herkesi içeriye hapsetmişti. Kuş kuşa süt vermiyordu. Tükürsen donuyordu öyle soğuktu. Bu sefer ajans haberleri sıcak sobaların başında dinleniyordu. İyi günler sayın dinleyiciler, Kahraman Maraş'ta bir sinemada bomba patladı. Patlamadan sonra çıkan çatışmalarda şu kadar kişi öldü şu kadar kişi de yaralandı. Alevilerin

İHSAN ŞİMŞEK

Oturduğu mahallelerde evler basılıyor. Ölüm, korku, baskın, yakma derken bir ajans haberleri de böylece bitiyor. Resmi olmayan rakamlara göre 5 yüz kişinin hayatını kaybettiği Kahraman Maraş Olayları olduğunda İhsan sadece 8 yaşında bir çocuktu. Ölümle yaralamaları duydukça neden böyle olduğuna bir anlam veremiyordu. İçten içe üzülmüyordu.

KAÇIŞ BAŞLIYOR

Ekip dağılmamış, Muharrem, Orhan ve İhsan işleri biraz daha büyümüşler. Yukarı mahalledeki bir kağıt arabasını bu üçlü alıp eve getirmezlermi. Anne Güher Teyze herşeyden habersiz ev meşakatiyle meşgul. Bu arabayla bir iki gün evin ekinleri otları çekilip işler biraz hafifledikten sonra eve bir baskın gelmezmi. Kağıt arabasının sahibi "bu kadar da olmaz canım, koca araba da alınırıymış" söylentileriyle arabayı alıp götürdü. Üçlünün yeni maceralara ihtiyacı vardır. Sene 1989'du. Bu üçlü ekibin yaşları artık 19 olmuştu. İstanbul'a kaçmayı düşündüler, ve kaçtılar. İstanbul Esenler'e geldiler. Onları buradaki kardeşleri ve akrabaları karşıladı. Bir bekar evinde aynı köylü ve akraba tam 20 kişi birlikte kalmaya başladı. 12 Eylül Darbesi'nin üzerinden 9 yıl geçmişti. 1989 yılında yapılan

yerel seçimlerde ANAP yerel seçimlerde hezimete uğramış, SHP Türkiye'nin büyük illeri de dahil yarısından fazlasında belediye seçimlerinde zafer kazanmıştı. Eski solcuların birçoğu belediyelerde meclis üyesi ve müdür olmuştu. Bu durum sola büyük moral kazandırıyor. Oysa bu sevinç fazla sürmeyecek 1994 yılındaki yerel seçimlerde hezimete uğrayacaktı. Bundan herkes habersizdi o günlerde.

İHSAN İŞE BAŞLADI

İhsan cam ve çerçeve işi yapan bir tanıdığının yanında işe girdi. İstanbul İhsan'ı biraz değiştirdi. İhsan biraz daha olgunlaştı ve sosyalleşti. Arkadaşlarıyla birlikte Esenler Halkevi'ne gitmeye başladı. Akşam eve dönmeyi sabırsızlıkla bekledi İhsan. Bağlamasını alıp 20 kişiye konser vermek onu mutlu ediyordu çünkü. Yanık sıra türkülerinden devrimci marşlara kadar çaldı söyledi İhsan. İş çıkışında önce İhsan Halkevine uğrar uzun uzun tartıştıkları. Mahallenin su sorunundan, yol sorununa kadar kafa yorarlardı. Artan zamanlarda da Sosyalizm ve Devrim üzerine ateşli tartışmalar yaparlardı. Bu tartışmalarda kimileri İşçi Sınıfı örgütlenmelerini savunurken, kimileri de Gerilla mücadelesini, kırlardan şehirleri kuşatmayı

savunurdu.

KIRLARA ÇIKIŞ

1990 yılı gelip çattı. İhsan her zamanki halinden biraz daha sessiz ve durgundu. Her zamanki ataklığı ve hareketliliğinden eser kalmamıştı. Büyük sorumluluklar aldığının etkisi her halinden belli oluyordu sanki. Bir gün İhsan eve telefon açtı. Beni beklemeyin bir süre görüşemeyeceğiz dedi ve telefonu kapattı. Ailesi uzun zaman İhsan'dan haber alamadı. Tak ki 1993 yılının soğuk bir kış günü gelene kadar. Ovacık Köyü'nün altında jandarmalar göründü. Gelen jandarmalar Hüseyin ve Güher çiftinin evini sordular. O acı haberi verdiler. Artvin'in Yusufeli Kazasında çıkan silahlı çatışmada İhsan ve 3 arkadaşı öldürülmüştü.

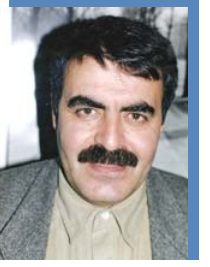
ANMAYA GİTMİŞLER

İhsan ve arkadaşları Yusufeli'nde bir süre önce kaybettikleri arkadaşlarını anmak için o bölgeye geldiler. Zaten her ölüm yıldönümünde TIKKO Gerillaları oraya gelirlerdi. Bu istihbaratı alan jandarma bölgeyi kuşatmış, olan da olmuştu. Orada bulunan 4 TIKKO Gerillası jandarmayla girdikleri çatışmada hayatlarını kaybetmişlerdi. Hüseyin Amca ve İhsan'ın abisi Eyüp Şimşek Soğuk bir kış günü Artvin Yusufeli'ne geldiler. Hastane morgunda bulunan cesetleri görerek İhsan'ı teşis ettiler. İhsan'ı aldılar ve Ovacık köyüne döndüler. Tarih 15 Ocaktı. Köy çember altına alınmıştı. Bırakın köyü Divriği bile alarmdaydı sanki. Köye giriş çıkışlar kontrol altındaydı. Cenaze için Divriği Maden İşçileri akın akın Ovacık Köyü'ne geldiler. Çevre köylerden gelenlerin haddi hesabı yoktu. İstanbul'dan da gelenler vardı. Cenaze töreni normal akışında giderken bir hareketlenme oldu. İstanbul'dan gelen 4 kişi jandarmanın dikkatini çekmişti. O 4 kişiyi almak için jandarma harekete geçti. Bu durumu orada bulunanlar farkettiler. Köylüler bir yolunu bularak o 4 kişiyi arazi arabasıyla Ovacık Köyü'nün Üzümlük Mevkii'nden Karakale'ye getirdiler. Burada 4 kişi İstanbul Otobüsü'ne çoktan binmişlerdi bile. Jandarma Komutanı "avcumuzdaki adamları kaçırdık" diye hayıflandı. Hüseyin Amca ve Güher Teyze İhsan'ın acısıyla eridi, hastalandı ve hayata küstü. Kış kıyamet demedi mezarlıktan beri gelmediler. Kara bağladılar. İhsan'ın elbiselerini her gün kokladılar. Her 15 Ocak'ta İhsan'ın ziyaretine gitti geldiler. 23 yaşında ele avuca sığmayan İhsan'ın şimdi toprakta yatması onları onulmaz dertlere düşürdü.

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Yoldaşlar

Uzaktan tanıdığım bir " yol eriyle " yemekte buluştuk. İlk kez bir aradaydık. Arkadaş geçmişte sistem dışı örgütlenme içinde bulunmuş ve uzun zaman tutsak kalmıştı. Sohbetimiz derinleştikçe arkadaşın derinliği konusunda tüylerim ürperiyordu. Derinlik sığlaşmıştı. Karşımdaki insanın yaşadığı sürecin neden işe yaramadığı hususlarını daha iyi anlıyordum. Yazık olmuş diyebiliyordum. Arkadaşımız hızını alamıyordu. "Marksist önderlerin birbirleri ile gizli mektuplaşmalarından", "Çin Devriminin eksikliği", Arnavutluk Emek Partisinin Türkiyeli Komünistlerle öncelikli olan ilişkilerinden... kısacası "yoldaşımız" kendisini göstermek istiyordu. Niçin böyle bir ihtiyaç hissettiği konusunda kafam karışmıştı. Yoldaşımızla alevi hareketinin örgütlülüğü konusunda konuşmaya başladık. Yoldaşımız bu sefer Pirimizin Makalat'ından bir başladığı dudakım uçuklayacaktı. Pirin güvercin donunda Rum erenlerinin engellemelerine rağmen Anadolu'ya girişi, duvar yürütmesi , Kara donlu Can Baba'nın eliyle kaynar pilavı karıştması... vs. Maddecî sınıf mücadelesi veren bir yoldaşımız "keramet" peşine düşmüştü. Korunak olarak ise Alevi örgütlerini seçmişti. Bu örgütlülük üzerindeki "projelerinden" bahsederken sınıf mücadelesinden hiç bahsetmemesi ilgimi çekmişti. Yol dilimizi çok iyi kullanan bu yoldaşımız ; emekçilerden yoksulardan ,ezilenlerden horlananlardan ,ötekileştirilenlerden bahsetmiyordu. Dayanamadım yoldaşımızın bu "alevi sevdasına". Sorgulamaya başladım. Sorularım yoldaşımızi rahatsız etmişti. Hoşnutsuzluğunu ; "yoldaş bunlar İskender yapmayı bilmiyorlar" diyerek ortaya koymaya çalıştı. Tedirginliği artıkça sorguladım kendisini. Ben sorguladıkça o tedirginleşti... Sonunda benim Alevilik konusunda çok eksik olduğumu , Fuzuli'yi , Nesimi'yi ,Şah Hatai'yi ...okumamı önererek tatsız sohbeti kesmek istemişti. Bu olumsuz örneği yazmak istemezdim ancak topluma önderlik eden insanların ne derece önemli olduğuna işaret etmek istedim. İnsanların siyasal , inançsal örgütlülük tercihleri kendilerini ilgilendirir. Ancak kişiler ben yol bilenin derse , yol bilmenin gereğini yerine getirmek zorundadır. Yol erlerine , yol bilen gibi yol göstermelidir. Üretim sürecinde yer almalıdır. Üretmelidir, çalışmalıdır, emeğin değerini bilmelidir. Yol bilen olarak ortaya çıkan , sözde toplum önderleri gibi bar, içkili lokanta açarak yoksul halk çocuklarının yanlış şekillenmesine neden olan baylar , gerçek görevlerine dönmelidirler. Toplumsal değerleri ticari kaygıları ile karıştıranlar yol bilen değil , yol düşkünü olabilirler. Alevi örgütlerinin çoğunda maalesef örneklemediğim "yoldaşlar" taht kurmuş , posta oturma niyetindedirler. Onların amacı Alevilerin temel sorunlarını çözmek değildir. Amaç üretim den uzak olmak ,eskinin alışkanlıklarına devam etmektir. Bu yoldaşlarımız tercihlerinde açık ve dürüst olmak zorundadırlar. Hıdır Çam ,dayısını İstanbul'da ağarlıyor. Rakılar içiliyor ciğer kebablar mideye indiriliyor. Bizim Hıdır başlıyor ajitasyon'a. Bu burjuvalar var ya dayı her zaman ciğer yiyorlar , rakı içiyorlar... Dayısı "ula Hıdo sen de burjuva olsana her gün ciğer yersin...." diyor. Ben de bu yoldaşlara siz de sınıf mücadelesine devam edin. Diğer yollar yol değil diyorum. Bırakın ticari kaygılarınızı. Ya ticaret yada toplum önderliği. Tercih sizin.

ömür elektrik
tesisat taahhüt dekorasyon

HIDIR ÖMÜR

İhlamur kuyu mahallesi
petrol yolu cad. No: 28/C
Umraniye/İstanbul
Tel&Fax: 0216.611 41 52
Gsm: 0532.342 83 00
e-mail: hidiromur@gmail.com

Özdemir Kardeşler®
GIDA SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.
SELÇUK - SENA SÜT ÜRÜNLERİ

TRAKYA BÖLGE BAŞ BAYII

ORHAN ÖZDEMİR

Gsm: (0532) 262 32 89

PAZ. : Kocatepe Mah. Mega Center
12. Sk. C Blok No. 536 Bayrampaşa - İSTANBUL
Tel. : (0212) 437 15 64 - 640 04 69 - 640 15 84
Fax : (0212) 640 16 49

FAB. : Körez Köyü Girişi
K U L A / M A N I S A
Tel. : (0236) 837 50 39
Faks : (0236) 837 51 52

Yunus Emre'nin Dilinden Alevilik (Alevilik ve Semavi Dinler Arasındaki ayrılık)

Hele biz iş bu yola, gelmedik riya ile Bu melâmetlik donunu bizimle giyen gelsin.

Gözüyle gördüğünü, örte eteğiyle Bu yol pek ince yoldur yüreği çarpan gelsin

İş bu sözü edenden bize nişan gerekir Sözün özeti budur, canına kıyan gelsin

Yunus Emre
Alevi tarihinin ve inanışının izlerini sürmek, üzerlerini örten yanıltıcı katmanların gerisine saklanmış Alevi gerçeklerine ulaşmak, büyük çaba gerektiren, çetrefil ve zahmetli bir iştir. Bu cümleden olarak, Aleviliğin bulanık izlerini süreceک olanların öncelikle yapmaları gereken şey, belleklerinde Alevilik adına topladıkları geçmişin kirlenilmiş bilgilerinden bir an önce kurtulmaktır.

Alevilik, kadimden beri sırrını dışarı vermeyen, kendini ehil olmayan ellere emanet etmeyen, ancak uzun bir eğitim döneminden geçtikten sonra olgunlaşıp hak edenlere kendini açan, gizliliği esas alan bir kurumsal yapıya sahipti. İki bin yıl önce Hristiyanlığın Anadolu'da ortaya çıkışı ve Alevileri şiddet kullanarak yok etmeye kalkışması ile birlikte bu gizli inanış, güvenmeyen, paylaşmayan, saklanan ve takıyye yapan, daha katı bir içe kapanma dönemine girdi.

Aleviler, binlerce yıldan beri kendilerine ağır düşmanlık besleyen, varlıklarına tahammül göstermeyen ve canlarına kasteden dinlerin ve mezheplerin hüküm sürdüğü coğrafyalarda, çaresizlikten doğan en doğal haklarını kullandılar, kimliklerini ve asil inanışlarını sakladılar. Zamana, zemine ve etrafını çevreleyen koşullara göre, değişik dış görünüşlere büründüler. Sürekli isim değiştirdiler.

Alevi inanışı, Alevilerin kendileri için çağlar boyunca en dayanılmaz koşullarda bile vazgeçilmez bir tutku ve sonsuz vefa ile bağlandıkları bir yol oldu. Hristiyanlar ve Müslümanlar, Alevileri sarsılmaz bağlarla kavrayan bu inanışa asla tahammül gösteremediler. Aleviliği mutlakla yok edilmesi gereken, kendi inanışlarının en büyük tehdidi saydılar. Ortodokslarla başlayan, Katoliklerle devam eden, Aleviliğe karşı işlenmiş insanlık suçlarının ve sonu gelmez Alevi düşmanlığının sebebinin, Alevilerin, semavi dinlerin kabullerinin çok dışındaki inanç sisteminde aramak gerekir.

**Gayrıdır her milletten
Şu bizim milletimiz
Hiçbir dinde bulunmaz
Din ve dinayetimiz.**

Yunus Emre

Bu inanç sistemlerinin içindeki en büyük ayrılık, semavi dinlerin Tanrı tanımlaması ile Aleviliğin Tanrı anlayışı arasındaki derin uçurumdur. Alevilerin Tanrı'yu tanımlayışı ve ifadesi, Hristiyan ve Müslüman ruhban sınıfını çağlar boyunca çılgına çevirdi. Aleviler de binlerce yılın meşakkatine katlanmak pahasına, bu inançlarından vazgeçemediler.

Alevi erkânının kurulduğu o en uzak geçmişten beri Aleviler, yaratılışın dışında ve üstünde, her şeye kadir bir Tanrı inanışına uzak durdular. Onların inanışına göre yaratan ve yaratılmış birdir. Yaratan yaratılışın bütünü, yaratılmış olan da yaratanın ayrılmaz parçası ve kendisidir. Yaratılışın kendisi mutlak varlıktır. Alevi inanışı içinde yaratılışı, yaratan ve yaratılanlar olarak ikiye bölmek, varlıkta ikiye yaratmaktır. Varlıkta ikilik yaratmak mümkün değildir ve Alevilikte hakir görülür. Esas olan varlığın birliğidir.

Ünlü Alevi bilgisi ve ozanı Yunus Emre'nin dizelerinde Alevi inancının mihenk taşları, hiçbir tereddüde meydan vermeyecek berraklıkta, en sade ve en duru hali ile ortaya konur. Alevi inanışındaki Tanrı kavrayışı, Yunus'un dizelerinde çok sık ifade bulunmuştur.

İkiligi terk et, birlik makamını tut Canlar canın bulasın iş bu dirlik içinde Oruç, namaz, zekât, hac, suç ve cinayettir Fakir bundan uzaktır, gerçeğe erenler içinde.

Yunus Emre

Birlik makamına gelmeyenler, yaratılışı yaratan ve yaratılan olarak ikiye bölenler, Yunus Emre'nin dizelerinde makbul sayılmazlar.

Nice yıldan beri bu nimeti yer İkilikten geçip te demedi bir

Yunus Emre

Bunların birliğe ikrarı yoktur Bunlarda her ne olsa güzeli yoktur

Yunus Emre

Alevilikte inanılır ki, yaratılışı dengede tutan yaratan ve yaratılanın birliğidir. Yaratılışın uyum içindeki birlikteliği, yaratılışın varlığını devam ettirmesinin sebebi ve temelidir. Bu, yaratılışa dair ilahi Alevi yasasıdır. Bu yasa Alevilikte kısaca "tevhid" olarak adlandırılır. "Tevhid makamı" Alevi inanışı içinde yaratılmış olanın kendisini yaratan olarak hissetmesi ve yaratana birleşmesi halidir.

Varlığın birliği inanışının bütünlencyisi olan tevhid, Yunus Emre'nin dizelerinde şöyle ifade edilir:

**Tevhidimiş cümle âlem
Tevhidi bilendir âdem
Bu tevhibi inkâr eden
Öz canına düşman imiş**

Yunus Emre

Yunus bu tevhide gark oldu gitti Geri gelmekliğe aklı dirilmez

Yunus Emre

**Bu tevhid donunu giyen
Varlığını yoğa sayan
İş bu yola sağlam duran
Mutlak bilin o er durur**

Yunus Emre

Alevi inancını semavi dinlerden ayıran ve sonu gelmez düşmanlıklara altyapı oluşturan bir diğer önemli farklılık da, Alevilikte ölümden sonra öteki dünya inanışının olmayışdır. Kendisine inananların bağlılığını ve kendi kurdukları dünya düzeninin emniyetini, ölümden sonra bir başka dünyada vaat edilen ödül ve ceza sistemi üzerine inşa eden semavi dinler, Alevilikte öbür dünya inancının olmayışını hiç kabullenemediler. Alevi inanışına göre insan, sürekli beden-biçim değiştiren ilahi ruhun parçasıdır. Vücut bulmuş enerjidir "Işık"tır. Asla ölmez...

**Ko ölmek endişesin
Işık ölmez bakidir
Ölmek senin nen ola
Çünkü canın ilahidir**

Yunus Emre

Aleviler "devriye"ye inanırlar. Devriye inanışına göre yaşam, vücut-u mutlak'tan (mutlak varlık) kopan bir nur (ışık) ile başlamıştır. Bu büyük nur kendi heybeti ile genişlemiş, dağılmış ve toprak, hava, su, ateş ile temsil edilen dört kuvvete inmiştir.

İnsan, babanın beline ve ananın rahmine düşmeden önce, dört kuvvetin kontrolünde önce cansızlar (hareketsizler), sonra bitkiler ve hayvanlar âleminden geçer. Cansız nesne, bitki ve hayvan bedenlerinden geçtikten sonra insan bedenine ulaşan insan canı (insan ruhu), İnsan-ı Kâmil (olgun insan) oluncaya kadar dünyaya gelip gider. Olgunlaşan insan, geldiği kaynağa geri döner ve devriye tamamlanmış olur. İnsan devriyesini tamamlayıncaıca kadar çok çeşitli bedenler alır, Alevi tabiri ile "bin bir donda baş gösterir."

Alevilikte her şeyin aslına rüçü edeceğine inanılır. Bu, ilahi yasadır. "Devriye", gerçek varlıktan kopan ruhun, çeşitli aşamalar geçirip türlü bedenlerde dolaştıktan sonra olgunlaşıp kendi kaynağına dönme sürecidir.

Yunus Emre bu ilahi çemberi şu dizelerle aktarıyor:

**Dünyaya çok gelip gittim
Erenler eteğin tuttum
Kudret nidasın iştittim
Kaynayıp ta coşa geldim
Aşık oldum şu ay yüze
Nisar oldum bal ağıza
Nazar kıldım kara göze
Siyah olup kaşa geldim**

**Deniz kenarında ova
Kuyuda işleyen kova
İsa ağzındaki dua
Olup ta ben işe geldim**

**Ay oldum âleme doğdum
Bulut oldum göğe ağdım
Yağmur oldum yere yağdım
Nur olup güneşe geldim**

**Yolum sana oldu durak
Sabahın söyleyenidir hak
Yunus Emre dilinde Hakk
Olup dile düşe geldim**

Yunus Emre

Semavi dinlerle Aleviliğin arasındaki asıl uçurumlardan biri de yaratılışın nasıl ortaya çıktığına ilişkin inanış ayrılığıdır. Semavi dinlere göre evren, yeryüzü ve yeryüzündeki yaşam, her şeyin üzerinde ve her şeye kadir bir ulu varlık tarafından yaratılmıştır. Semavi dinlerin ilk kutsal kitabı Tevrat'ta anlatılır ki; "Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu yeryüzü şekilleri yoktu..."(1) Tanrı, birinci gün ışığı, ikinci gün gök kubbeyi, üçüncü gün denizleri, karaları, kara üzerindeki türlü otları ve meyve ağaçlarını, dördüncü gün mevsimleri, günleri, yılları ve yıldızları, beşinci gün kuşları ve deniz canlılarını, altıncı gün yeryüzünde evcil ve yabanıl hayvanları ve nihayetinde insanı yaratmıştır. Yaratılış altı günde tamamlanmış ve her şey Tanrı'nın "olsun" diye buyurması ile vücuda gelmiştir.

"Tanrı 'Işık olsun' diye buyurdu ve ışık oldu."

"Tanrı 'Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın' diye buyurdu ve öyle oldu."

"Tanrı 'Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün' diye buyurdu ve öyle oldu."

Tevrat Yaratılış Kitabı I. Bab

Alevi inanışı içinde her şeyin üzerinde

evreni yaratan bir ulu yaratıcının varlığı kabul görmez. Alevilikte inanılır ki evren, kendi heybetini taşıyamayan parlak bir nurun (ışığın) gürlütiyle genişlemesiyle ortaya çıkmıştır. Bu inanışın aslına uygun ve en anlaşılır ifadeleri Yunus Emre'nin dizelerinde görülür.

**Yer gök yaratılmadan Hakk bir gevher eyledi
Nazar kıldı gevhere eritti inci eyledi**

Yunus Emre

Başka bir nefesinde Yunus, âdetâ, evrenin ortaya çıkış anını anlatıyor:

**Yedi gök yaratıldı ışık ile bünyad oldu
Toprağa nazar kıldı aksırıp duru geldim**

Yunus Emre

(Yedi gök yaratıldı ışık ile yapıldı Toprağa himmet etti gürlüti ile fıskırarak geldim) Aleviler Hakk'ı gerçek, gerçeği Hakk bilirler. Yunus'un dizelerindeki Hakk ifadesi, gerçek anlamında yorumlanmalıdır. Yunus Emre, parlak ışığın gürlütiyle genişlemesi sonucu başlayan evrenin oluşum evrelerini bir başka nefesinde şu dizelerle tamamlıyor:

**Hakk bir gevher yarattı kendinin kudretinden
Nazar kıldı gevhere eridi heybetinden**

**Gevherden buğ(u) çıkardı buğudan gök yarattı
Gökyüzünün ziyneti çok yıldızlar eyledi**

**Göge haydi dön dedi ay-gün yürüsün dedi
Suyu havada kodu üstünde yer eyledi**

Yunus Emre

Semavi dinlerin savundukları, evrenin ve yeryüzünün, ulu bir varlığın (Tanrı'nın) "olsun" diye buyurması ile ortaya çıktığı inancı, Alevi ozanı ve müşidi Yunus Emre'nin evrenin ve yeryüzünün ortaya çıkışını anlattığı dizelerle hiçbir noktada kesimemektedir.

Bilim çevreleri, evreni doğuran mucize olarak niteledikleri, günümüzden 12-15 milyar yıl önce meydana gelen büyük patlamayı (big-bang), maddeyi anında yok eden olağanüstü yoğunluktaki bir ışığın genişleyerek yayılması olarak tarif ediyorlar. Bu tanım, Yunus Emre'nin dizelerindeki anlatım ile şaşkınlık verecek şekilde örtüşmektedir.

Tevrat'ın Yaratılış Kitabı'nda Tanrı'nın önce göğü ve yeri yar ettiği, sonra sırasıyla ışığı, gök kubbeyi, denizleri ve yıldızları yarattığı anlatılır. Yunus'un dizelerinde var oluşun başlangıcı farklı ortaya konduğu gibi, yaratılışın ortaya çıkış sırası da farklıdır. Yunus Emre'nin anlatımlarında önce parlak yoğun bir ışık vardır. Bu ışık kendi heybetinden dağılır, ortaya gökyüzü ve yıldızlar çıkar. Gökyüzünde her şey dönmeye başlar. Güneş, ay ve yeryüzü bundan sonra şekillenir.

Günümüz gökbilimcileri, Tevrat'ta anlatıldığı gibi önce gökyüzünün ve yeryüzünün sonra ışığın, sonra karaların ve denizlerin, sonra yıldızların ortaya çıktığı fikrine iştirak etmiyorlar. Bu sürecin altı günde tamamlanabileceğine ihtimal bile vermiyorlar.

Bilim adamları evreni doğuran nesnenin çok parlak, çok ısıtlı ve çok yoğun bir yapı olduğunu, bu yapının kendi yoğunluğunu taşıyamayarak genişlemesi ile evreni oluşturan gökyüzü ve yıldızların meydana geldiğini düşünüyorlar. Gökyüzündeki her nesnenin, yıldızların, gezegenlerin, güneş sistemlerinin ve gökadalaların, dünyanın da içinde bulunduğu güneş sistemi daha var olmadan (4.7 milyar yıl önce) dönmeye başladığını tartışmaz kabul ediyorlar. Yunus, 13'üncü yüzyılda yaşıdı. O çağda dünya, bu bilgileri bilmeye, taşımaya ve tartışmaya henüz hazır değildi.

Dört kapı kırk makamla ifade edilen "seçmeci" bir kurumsal yapı içinde itina ile yetiştirilmiş küçük bir azınlık bu bilgilere sahip olabiliyor ve bu sırlar aynı titizlikle bir sonraki kuşağın ehil olanlarına aktarılıyordu. Yunus Emre'nin ifadesine göre bu sözler, O'na ait değildi; daha uzak bir geçmişten O'na ulaştırılmışlardı. Yunus Emre, sözlerin aslını bilenlerin bunu anlayacaklarını umut etmişti.

**Ey bu sözlerin aslın bilen
Gel de bu söz nerden gelir
Söz aslını anlamayan
Sanır bu söz benden gelir**

Yunus Emre

Yirminci yüzyılın dâhisi Albert Einstein, inandığı Tanrı'yı şu cümlelerle tanımlıyor: "Var olan her şeyin uyumlu birlikteliğiyle ortaya çıkan Tanrı'ya evet, ama insanların günlük işleriyle ilgilenen cezalandırıcı ve mükâfatlandırıcı Tanrı'ya hayır." Ünlü fizikçinin Tanrı algılaması, Alevi inanışı içindeki "varlığın birliği" inancının tam karşılığıdır.

Bugünün bile ötesinde, akıl dolu inanışları nedeniyle Aleviler, hangi dinin egemenliğinde yaşamışlarsa o dinin kesintisiz ve amansız düşmanlığının hedefi haline geldiler. Onlara yönelik düşmanlık, her dönemde, tahammül

sınırlarının ötesinde oldu.

Aleviler, başka dinlerin hükümranlık alanlarında kendilerini olduklarından farklı göstermeyi, varlıklarını koruyabilmek için son bir sığınma noktası olarak benimsediler. Son bin yılda, İslam coğrafyasında, katliamlardan olabildiğince kurtulabilmek için olduklarından başka kışvelere bürünen Aleviler, önceki bin yılda da aynı korunma gerekçesi ile Hristiyanlığa karşı takıyye içinde olmuşlardı.

İslam egemenliği altında yaşamaya mecbur kaldıklarında "asıl Müslümanlar biziz"deyip sudan sebeplerle camiye gitmeyenler, oruç tutmayanlar, namaz kılmayanlar, haccı reddedenler, geçmişte aynı coğrafyada Hristiyan mezalimi ile kuşatıldıklarında gerçek Hristiyanlar bizleriz deyin, kiliseye gitmemişler, vafiz olmamışlar, haça tapmamışlar, Hz. İsa'nın ve Hz. Meryem'in kutsallıklarını reddetmişlerdir.

Aslında bu insanlar ne geçmişlerinde Hristiyan oldular ne de İslam ikliminde yaşamaya başladıklarında Müslümanlığı seçtiler. Onlar sadece kendilerine yönelen ölümcül tehlikeleri savuşturmak için geliştirdikleri güvenlik söylemlerini hâkim dini rüzgârlara göre yeniden düzenlediler. Onlar geçmişlerinde ne kadar Hristiyan oldularsa bugün de o kadar Müslümandırlar.

Alevilerin kendilerini düşman çevrelerde olduklarından farklı şekilde ifade etmeleri, onlar için bir güvenlik çemberi oluşturmakla birlikte, geçmişte ve günümüzde Alevilerin üzerlerine aldıkları korunma örtüsü, asıl olanı ortadan kaldıracak kadar iyi işlev görmüş, zaman zaman da asıl olanın yerini almıştır. Alevilerin yaptıkları takıyyenin, Alevilik üzerindeki en büyük tahribatı ve onarılmaz yıkıcı etkisi, Hristiyan ve Müslüman egemenliğinde yaşayan aynı inanışın, birbirleriyle ilişkilendirilmesini imkânsız hale getirmiş olmasıdır. Bu inanışın tarihi ikiye bölünmüş ve iki parçayı birbirine bağlayan halkaları neredeyse kaybolmuştur.

Geçmişte Aleviler, Hristiyanlığın sapkın bir kolu sayıldılar. Bugünün Alevileri de Müslümanlığın sapkın bir mezhebi olarak niteleniyorlar. Aynı inanışın zamana ve zemine göre farklı dış görünüşler sergilemesi, onun niteliğini ve tanımını değiştirmez. Bu insanların tarihini, yaşamsal zorunluluktan dolayı büründükleri dış görünüşlerini doğru kabul ederek, birbirinden bağımsız iki ayrı parçaya bölmek, kasıt da olsa, bilgisizlik de olsa onarılması gereken büyük bir hatadır.

Alevilik yakın tarihlerde ortaya çıkmış, ana gövdesi İslamiyet olan bir inanış veya mezhep değildir. O, kökleri kendisine giden asıl gövdesinden koparıldıktan sonra tarumar edilmiş, binlerce yıllık bağımsız bir inanış ve kadim bir yol, bir ulu erkândır. Kopmuş iki parçanın bir araya gelmesi, Aleviliğin geçmişine kavuşması, kaybolmuş hafızasını kazanması gerekmektedir.

Alevilik, kendi geçmişini hatırladığında, tarihin bir kesitinde, suyu iyice bulandırarak Aleviliğin geçmişi ile bağlarını koparıp onu başka geçmişlere ve belirsizliklere bağlamak üzere kurgulanmış savların hiçbirinin tarihsel gerçekler üzerine oturmadığı anlaşılacaktır.

"Serçeşme" Alevi terminolojisi içinde, erkânı kuran kişi ve "yol"un başlangıcı demektir. Yaygın olarak kabul edilmiş, temeli olmayan yapay tarih tezine göre Aleviliğin başlangıcı ve tarihsel altyapısını oluşturan olay, 1240 yılında Orta Anadolu'da meydana çıkan Büyük Babai Hareketi'dir. Bu hareketin önderi, Baba İlyas olarak da bilinen Baba Resûl'ün halifelerinden Hacı Bektâş-i Veli de Aleviliğin kurucusu yani "serçeşme"sidir. Hacı Bektâş-i Veli'ye edilen bu iltifatın hoşluğu içindeki Aleviler, bu iltifatın gerisinde Aleviliğin 1240 yılından önceki tarihinin inkârının gizli olduğunu sezemediler.

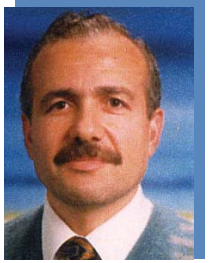
Hacı Bektâş-i Veli, Alevi yoluna üstün hizmetlerde bulunmuş bir Veli'dir ancak Hünkâr'dan önce uzun bir Alevi geçmişi vardır.

Alevi tarihinin derinliği bugün algılayabildiklerimizin çok ötesindedir. Bu inanışın bütününü aynı fotoğraf karesinin içinde görebilmek bizleri tarifsiz duygulara ve sonsuz ufuklara sürükleyecektir. Önümüzde bir derya, gözlerimizde kalın bir perde var. Gözümüzün perdesi ummana dalmamıza engeldir.

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com

Hayır Ama Neden?

Önümüzdeki ayda Anayasada yapılan kimi değişikliklerle ilgili halk oylaması var. Anayasalar toplumsal mutabakat metinleridir. Bu metin, hemen her kesimin mutabık kaldığı, eşit yurttaşlık, adil, özgürlükçü, çevreci, insan haklarına saygılı, evrensel hukuku benimseyen, bir metin olmak zorundadır. Darbe anayasasının bu bilmem kaçınıcı değişikliği olacak. Peki ya sonuç! Sonuç yine faşist darbenin ruhunu taşıyan bir anayasa yine duruyor olacak. Bu metin özgürlükler adına; örgütlenme özgürlüğü önündeki engellerin kaldırılmasını, sendikal hakların genişletilmesini ve fikir özgürlünü engelleyici maddeleri kaldırılmasını kapsayan bir içerikte olsa kim karşı çıkar? Çıksa çıksa bir avuç gerici ve faşist güçler karşı çıkar. Bu metin, evrensel hukuka içeren, hukuk devleti olmayı amaçlayan ve gerçek bir yargı bağımsızlığını içerse kim karşı çıkar. Bu metin, yer altı ve yerüstü varlıklarımızın uğradığı katliam ve soygunlara dur diyen, her türlü çevre tahribatını önleyen bir içerikte olsa kim karşı çıkar? Bu ülkede yaşayan tüm insanlar, kimlikleri ile kültürleri ile yaşamasını sağlayan eşit yurttaş ilkesini benimseyen bir metne kim karşı çıkar? Sokak eylemlerinde Tekel işçilerine, Kamu emekçilerine, 1 Mayıs'da Taksimde işçi ve emekçi kesimlere yaklaşımları tam faşizan uygulamalar içindeki bir siyasal görüşün demokrasi konusunda ki samimiyetine inanılır mı? F-tipi tecritlerin devam ettiği, Ceza evlerinde ölümlerin devam ettiği, karakollarda işkencelerin sürmesine seyirci kalan bir zihniyetin samimiyetine inanılır mı? Artık dünya ülkelerinin terk ettiği, çevre tahribatı ve insan sağlığı açısından son derece tehlikeli olan Nükleer anlaşmalarla ülke halkını cendereye sokmaya ve sömürmeye çalışan bir anlayışın samimiyetine inanılır mı? 12 Eylül darbesinin liderini Cumhurbaşkanlığında ağırlayıp önünde saygı ile eğilenlerin, 12 Eylül ile hesaplaşmalarının samimi olduğuna kim inanır? AKP anayasayı kendine göre dizayn etmeye çalışmaktadır. Emperyalizmin isteklerini daha kolay bir şekilde hayata geçirebilecek kendilerince gördükleri engelleri ortadan kaldırmayı sağlayan bir metin oluşturmaya çalışmaktadır. Onların derdi demokratik bir yaşam asla olamaz. Çün ki, köhnemiş gericiilik ancak darbe yönetimlerinde en iyi biçimde büyür ve gelişir. 12 Eylül darbesi bunun en iyi örneğidir. Darbe sonrasında ülkenin yazarı, çizeri, sanatçısı, aydını kısaca tüm düşün adamları zindanlara tıkılıp işkenceler görünürken önü sonsuz bir şekilde açılan ve devlet desteği ile beslenen yalınca devletçilerdi. İşte o dönemin ürünüdür bu günlük gericiliği destekleyen yüze 47'er. O dönemin ürünüdür bu gün devlet yönetimini ele geçiren gerici güçler. Tüm demokratik kitle örgütleri kapatılıp yöneticileri işkence görünken ilgi gören ve desteklenen yalnızca gericiliği yükselten kuran kursları ydı. İşte bu günlük devleti yönetenler o günkü Kenen Paşanın da destek verdiği kursların öğrencileridir. İstedikleri kadar takıyye yapınlar, tarihsel gerçekleri karartmaları mümkün değildir. Şimdi biz bunlardan mı bekliyoruz demokratik bir anayasayı? İzledikleri yol kendi açılarında doğru bir yol. Önce kolayca aldatılabilecekleri bir ümmet toplumu oluşturdular. Siyahı kolayca beyaz diye yutturabiliyorlar. İşte bu toplum üzerinden de haydi halkoyuna diyorlar. Var sayalım ki, yüzde 48 karşılığında yüzde 52 evet çıktı şimdi bu halkın ortak metni sayılacak mı? Yüzde 48 veya 47 nin hayır dediği bir metin olacak, konsensüsü olmayan bir anayasa metni olacaktır. Önemli olan hazırlanırken her kesimin önerisini ve talebini dikkate alan bir anlayıştan yola çıkmaktı. Bu yapılmayıp dayatma yapılıyor. Son derece tehlikeli bir yaklaşıma doğru bir gidiştir. İşte bu dayatmaya HAYIR.

*Bağımsız yargının oluşması için köklü reformlar gereklidir.

Yapılmak istenen yargıyı kuşatmaktır. Yargı ve yargıç bağımsızlığını sağlamadığı için HAYIR.

*Anayasadaki Türklük ve İslam inancı ifadelerinin, tek yanlı varlığı toplumun her milliyet ve inançtan insanlarını kapsamadığı bu maddelere dokunulmadığı için HAYIR.

*Demokrasilerin olmazsa olmazı olan demokratik yaşamın tesisini sağlayacak olan demokratik bir seçim yasası ve partiler yasası getirmedeği için HAYIR.

*Bu gün meclisi oluşturan vekillerin, üçte ikisinden daha fazlasının yüz kıratıcı suçlar dahil dava dosyaları mevcuten dokunulmazlık zırhına dokunulmadığı için HAYIR.

*Başta askeri harcamalar olmak üzere tüm kamu harcamaları üzerinde Sayıştay denetiminin etkinleştirilmesi ve toplumsal denetimin önünü açmadığı için HAYIR.

*Emeğin ve emekçilerin yüzünü güldürecek hiçbir madde içermediği için HAYIR.

MATBAACI

- * KİTAP
- * DERGİ
- * BROŞÜR
- * KATALOG
- * FATURA
- * KARTVİZİT
- * EL İLANI

Hertürlü Matba işleriniz yapılır
İrtibat: 0212 458 82 16

ESAT KORKMAZ

Aleviliğin Felsefe Boyutu (II)

esatkorkmaz@yahoo.com.tr

Bâtîni Tarih Felsefesi

İki türlü gerçeklik vardır:

a) Yaşanan gerçeklik;

b) Yaşanmış gerçeklik(Tariih).

Yaşanmış gerçeklik anlaşılmadan, yaşanan gerçeklik anlaşılamaz. İşte bu nedenle gerçekliğin kökü "tarih"tir; tarihi bilmemek, kuramın ve pratiğin "kökünü kurutmak" anlamına gelir.

Biliyoruz "resmi tarih" üzerine düşünmek bizi sinirli yapıyor; geçmişe dayanılmaz bir "öfke" duyuyoruz: Sinirimizi ve öfkemizi, "kesintisiz bir demokrasi kavgasının" ivmesi durumuna getiremezsek "suçluyuz" demektir.

Alevi-Bektaşî tarihi, Alevi-Bektaşî geçmişinin bilgisidir: Alevi-Bektaşî tarihselliği ise "geçmişin şimdileştirilmesi"dir. Aleviler-Bektaşîler tarihlerine bireysel, ötesinde toplumsal "katılım" sağlamak istiyorlarsa "geçmiş şimdinin bilincinde" yoğunmaları gerekir. Ancak o zaman Alevi-Bektaşî bilinci, henüz "gerçek olmayan gerçeğe" uzanabilir, yani tarihi "aşabilir".

Ancak tarihin bilincinde insan "kendini görebilir"; demek ki insan tarihe, "kendini bilemek" için "yönelir". O nedenle bilinc, "zorunlu" olarak tarihseldir.

Ama diğer taraftan biliyoruz ki tarih, "herkesin" tarihidir; yalnızca dürüstlerin tarihi değil, aynı zamanda alçakların da tarihidir. O yüzden Aleviler-Bektaşîler tarihlerine sağlıklı bakmak zorundadır. Yoksa ölmüş gitmiş kimi alçakların "oyuncağı" olmak isten bile değildir.

Şimdi bâtîni anlamda tarihi yaratan gücü tanımlamaya çalışalım: Tarih, hem toplumun yarattığı hem de toplumu yaratan gerçek insanın, geçmişten gelen "gelenek-görenek"le, belirli coğrafya ve iklim koşullarına göre, belirli bir teknîğe ve yönetime dayanarak yaptığı yaşama kavgasında belirli seviyeye ulaşmış "toplu eylem"inden doğar ve gelişir. "Toplumsal devrimler"e değin, tarihi yaratan bu "toplu eylem"dir.

Demek ki, medeni toprakta "yeniden doğuş", sırada bekleyen bir barbar toplumun, tarihe "giriş"inden başka bir şey değildir. İşte bu nedenle "yerleşik yaşamda" tarih-öncesi yasaklandı; yasaklanan şey aslında "kaba kamulculuk" idi. Böyle olduğu için "çağdaş tarih"., tarafî resmi açıklamalara dayalı tarihsel olaylar anlatısı biçiminde bize taşındı. Böylesi bir tarih anlatısı karşısında "nesnel" olabilmek için "yasaklanan tarih-öncesi"ni de algılayacak biçimde "geri çekilmek" zorunludur; "geri çekilip" olaylara şöyle "uzaktan bakmayı" zorunlu olarak öne çıkarır.

Ancak bunu yaparken çok dikkatli olmak gerekir: Göçebelere "patırtısında" yerleşik insan tarihinin "unutulma" riski vardır; medeniyetin "her şeyi" atların "nal seslerinde" yitip gidebilir; bilinceyle atılan sınıfsal "tohum"un "doğum inlemeleri", canı alınan insanların çılgınlıkları tarafından bastırılabilir. Çiftçiye "boğan" rolündeki barbarlıktan da, çiftçiye "soyan" rolündeki medeniyetten de "gelecek üremeyecek"tir bunu bilelim.

Yerleşikliği, yerleşik değerleri ifade etmesi anlamında "uygarlık terimi", göçebe topluluklarla "akraba" değildir. Göçebenin uygar bir toprakta yaşadığı şey, bir "başka benzeri olmayan" değerler kümesidir; toprak ve kent insanının "bilemeyeceği" sınırları ve ufukları vardır.

İşte bu "barbar" insanla "kentli" insanın bulunduğu yerde, "yeniden doğuş" gerçekleşmiştir. Göçebe kavimlerin askeri üstünlüğünün belirleyiciliğinde "dünya yeniden yaratılmış"tır.

X. yy'ın sonlarından başlayarak 5 yy boyunca Asya içlerinden Batı'ya ya da Doğu'ya, kimi kez kuzeyden güneye, güneyden kuzeye yönelik "yanal depresme", Yenidünya'nın keşfine değin, evrensel tarihin tanık olduğu en önemli olaydı ve sonuçları açısından da en etkili "yaratıcı" oldu: Ortaçağ'da Anadolu "yeniden doğuş"unu yarattı.

Yer sarsıntıları ve insan sarsıntılarıyla bir taraftan doğa, diğer taraftan insan, "kendi parçalarına kıydı": Atom bombasına eşit Cengiz ve Timur hareketleri kendi Hiroşimalarını ve Nagasakilerini yarattı. Tarihsellik mi? Gündelik mi? ikilemde "nerede" duracağımızı bilmek durumundayız. Gerçek anlamda düşünmeyi biz, tarihimizin kıvrımlarından geçerek öğrenebiliriz. Denebilir ki "iştirilmiş" ya da "görölmüş" olan şey değil, "bilincine" varılmış olan şey gerçek bilgisidir.

Ancak şunu hiçbir zaman unutmayalım: Hiçbir bir bilinc, kendi "uzanımını" ötesine geçebilecek biçimde bilgi üretmez; kendi sınırlarını ya da kendi olanaklarını aşan bilinc, gerçeklikte karşılığı olmayan "kurgular" üretmek zorunda kalır.

Dünü-bugünü ve yarınıyla bir "bütün" olan tek yaşam, insan yaşamıdır: Dünü "yok" sayan ya da "hep yarını" gözetan yaşam, "şimdi"de tökezler. İnsanlaşmaya karşı "hayvani" bir direniş içine girerler. İnsanlaşmayı sağlayan yaratıcılık, tarihi dünden bugüne, bugünden yarına, yarından zamana yayan güçtür.

Bâtîni tarih, gerçekte toplumsal yaşamı ve bu yaşamın doğal yapısında belirmiş durumlar konusunda bilgi verir. Bu kapsamda Alevi-Bektaşî tarihine ilişkin olaylar, hem Alevi-Bektaşî "toplu var oluş bilinci"ni sağlamalaştırır, hem de Aleviliğin-Bektaşîliğin geleceğine yön vermede "deneysel veri" oluşturur. Bâtîni hareketlere gelinceye değin "akılcı felsefe"nin konusu, "metafizik ve doğa bilimleri" idi. Bâtîni hareketlerle birlikte felsefe, "toplum ve toplum sorunları" ile ilgilenmeye başladı. Bu anlayış üzerine bir "topulum felsefesi" şekillenmeye başladı.

Bâtîni tarih felsefesine göre tarih ikiye ayrılır:

a) Zâhiri tarih(öykücü); metafizik ve bireyci tarih felsefesi belirleyici.

b) Bâtîni tarih(yorumcu); diyalektik tarih felsefesi belirleyici.

Bu ikili ayrımdan da anlaşılacağı gibi bâtîni tarih felsefesi "yorumcu"dur; geçmişte olup bitenlerin "nedenlerini" araştırır. Tarihi, üretim ilişkileriyle beliren "toplumlar" yapar; toplumsal olayların "nedenleri" maddi koşullardır. Toplumsal olayların "nedenlerini", toplumun "kendisinde" aramak gerekir. Bu neden bir "değişme"dir. "Değişme" atlanırsa, toplumsal olayların nedenleri "anlaşılmaz" olur. Değişme, "tüm can" tarafından, yani "tanrıca" bütün varlıklar için koyulan bir "yasa"dır. Bu kapsamda "doğasal verim", ötesinde "toplumsal verim", maddesel bir "değişme"den ibarettir.

Bâtîni tarih felsefesinin konusu "toplum ve toplumsal yaşam"dır. İnsana özgü bir toplum ve insana özgü bir toplumsal yaşam "kurmayı" amaçlar. Yöntemi ise toplumsal olayları etkileyen "nedenler" olarak coğrafya, teknik, tarih ve insan üretici güçlerine dayanarak "toplumsal değişmeyi" kanıtlama temellidir.

Anadolu'da Çarşı Kültürü

İnceleme

Anadolu çarşıları ve geleneksel meslek örgütlenmeleri

NECDET SAKAOĞLU

(Tarihçi - Yazar)

Eski uygarlıklardan kalan izlerin, kültür, sanat ve zenaat geleneklerinin, yaşama tarzlarının anlamsız tekdüze bir koşturmacaya heba edildiği bir çağdayız. Bu kaçınılmaz sürüklenişte en çok kaybeden de Anadolu. Mahalle, köy, kasaba, kent yaşamları hızla değişti, daha da değişiyor. Değişen ve değiştiren ise yeni dünyanın dayattığı yaşama ve tüketim anlayışı.

Anadolu'da Gaziantep, Kayseri, Konya, Afyonkarahisar, Kütahya, Ankara, Bursa, batı yakasında Edirne ve İstanbul başta olmak üzere birçok kentimizde, çok sayıda tarihi üretim ve pazarlama merkezimiz, kaybettiğimiz kültür zenginliklerimiz arasında yer alıyor; yani çarşılarımız bugün can çekiyor.

19. yüzyıl ortalarında değin süren, temeli fütüvvete/ahiliğe dayalı meslek gelenekleriyle buna koşut bir zenaat tekeli olan "gedik" düzeninin, esnaf dayanışma kooperatifleri diyebileceğimiz loncaların, çıraklık-kalfalık-ustalık ilişkilerinin, şed kuşanma, çarşı pazar ahlakı, alım satım ilişkileri, esnaf teffürlüleri ve düğünleri, sıra geceleri ve esnaf alayları gibi geleneklerin renkleri silinip gitmiştir. Türk çarşı geleneklerinin doğduğu ve odaklandığı Kırşehir'de "**Kale-Çarşı-Mahalle Bütününde Çarşı**" gündemli bir oturum düzenledikleri için Tarihi Kentler Birliği'ne, ÇEKÜL'e ve aynı zamanda evsahipliği yapan Kırşehir Belediyesi'ne şükran duymaktayız. Esnaf ve zenaatkârların dünkü yaşam içindeki yerlerini, fütüvvete dayalı ahlâk anlayışlarını, gedik ve lonca düzenlerini, gelenek-lerini, yönetimle ilişkilerini, denetim sistemlerini, iş kollanma mekânlık eden çarşı, arasta, bedesten, dükkân gibi yapı ve yapılanmalarını, esnaf ve zenaatkâr türlerini, yaşanan değişimleri, Kırşehir'de gündeme getirmek anlamlı ve önemlidir.

Anadolu çarşıları

Kent tarihleri açısından son derece önemli olan çarşılarımızın tarihi ve mimarisi üzerine çalışmalarımız ev, sokak ve mahalle çalışmalarına oranla gerilerdedir. Geleneksel çarşılarımıza farklı özellikler kazandıran kapalıçarşı, bedesten, arasta, han, mihmanhane, kapan, vezne, mağaza, mahzen, tezgâh, dükkân, hevai, sandık, dolap, sergi, tabakhane, imalathane gibi çalışma mekânları ile çarşı dokularını bütünleyen mescit, cami, çeşme, şadırvan, hamam, bekâr odası, tekke, mahkeme, kulluk gibi yan mekânlar hakkında çok az sayıda başvuru kitabına sahibiz. En eski çarşılarımızın, merkezi bir cuma camisinin çevresinde, meslek ve zenaat iş yerlerinin yan yana ya da karşılıklı sıralandığı arastalardan teşekkül ettiğini bilmeyenimiz yoktur. Bu tümleşik (entegre) sistemin bozulup parçalanmamış örneklerinden ancak birkaçı 1950'lere ulaşabilmiştir. Bursa'nın, Bepazarı'nın, Edirne'nin, Kastamonu'nun, iskilip'in, Urfa'nın iyi költü korunmuş eski çarşıları hâlâ var. Eksik olan, bunlara dönük ayrıntılı çalışmalardır.

Unutmamalı ki, geçmişte bir kent için çarşı, yerleşme tarihinin başladığı yerdir. Yolların keşiştiği bir kavşakta ya da doğal bir limanın kıyısında teşekkül eden çarşılar, kentlerin çekirdeği olmuştur. Bundan dolayı, çarşısından önce kurulan kent yoktur diyebiliriz. Kentleşme çarşının işleklğine, ticari elverişliliğine koşut bir gelişme göstermiş, aynı zamanda çarşının zenginliği de mimariyi beslemiş, yerel yapıcılık hünerleri çarşıdan mahallelere doğu bir gelişme izlemiştir.

"Çarşı" sözcüğü dört yönlü alım satım yeri anlamına gelir; Farsça "çihâr/çar" (dört) ile Arapça "suk" (alım satım-pazarıyeri) sözcüklerinin kaynaşmasından "çarసు" sözcüğü oluşmuş, giderek Türkçe'de de çarşı olmuştur. Çarşı tipolojilerini inceleyen uzmanlarsa, "çarşı" sözcüğünün, bedestenlerin dört yöne açılan kapılarıyla arastalara bağlanmasından doğduğu görüşündedirler. Doğunun kapalı alım satım yerlerine daha önceleri "bâzâr" denilirken iran, Selçuklu ve Osmanlı ticaret yaşamında, daha yaygın olarak çarşı denilegelmiş.

Klasik yapılarıyla eski çarşıların ortak özelliği, karşılıklı dükkânların sıralandığı sokaklarının, alışveriş edenleri güneşten ve yağmurdan korumak için çatı veya kârgir tonozlarla örtülü olmasıydı. Kasabalarda ise dükkân saçakları geniş tutularak, kemer tonozlar örülerek, en basitinden asma çardaklarıyla çarşı sokakları gölgeye alınırđ. Şam, Halep, Tebriz, İstanbul gibi başlıca kentlerdeki merkezi çarşıların yollara açılan ana ve

koltuk kapıları da demirdendi. Bu çarşılar eski dönemlerde her sabah erken saatte içeriden açılıp, akşam hava kararırken yine içerideki bekçi ve kapıcılarca kapatılıp kilitlenirdi. Eski esnaf ahlakı gereği dükkânların önünde müşteri celp edecek "mostra" bulundurmak ayıp hatta günah sayılırdı. Tabela adetinin nihayet 150 yıllık bir geçmişinden söz edilebilir. Büyük çarşıların merkezindeki bedesten, daha güvenli bir yapı olup burada, mücevherci ve altın gümüş satıcıları, kambiyo, mezat, müzayede işleri yapan zengin esnaf faaliyet gösterirdi. Saraya ya da kent yöneticisinin konutuna yakın çarşıların çevresinin mezarlıklarla kuşatılmış olması da tesadüfi değildi. Esnafın çarşıya gidip gelirken ölümü düşünerek hiley ehtikâra sapmamaları amaçlanıyordu.

Arasta sözcüğünün, sıralı, saf saf dizili anlamındaki "raste" ya da "hazırlanıp süslenmiş vitrinlenmiş" demek olan "âraste"den Türkçeleştiği tartışmalıdır. Farsça'da çarşı anlamında kullanılmayan sözcüğün Türkçe'de bu anlamı kazanması,

dükkânların karşılıklı ve düzenli sıralarına, özellikle de ordu pazarlarının askeri disiplinle kuruluşlarına bağlanır. Arastalar hem üretim, hem pazarlama/satış yerleriydi. Arastaların kuruluşuna ilişkin kesin tarih verilemese de, 13. ve 14. yüzyıllarda Anadolu'daki güçlü Ahilik, fütüvvet geleneklerinin etkisi kesindir. Türk çarşılarının, cuma camisi -ki buna cami-i kebir, ulu cami deniyordu- ile bedestenini merkeze alarak gelişmesi, yöresel organizasyon, gereksinim, tüketim koşullarıyla doğrudan ilişkiliydi. Kent çarşılarında her esnaf kesiminin geleneğine, çalışma ve gedik düzenine göre organize olan, bir veya birkaç sokağı sağlı sollu işgal eden, aynı üretimini yapıldığı veya aynı türden malların satıldığı işyerleri kuruluyordu.

Ham deri işleyen ve akarsuya yakın olması gereken debbağlarla, demirciler, bakırcılar gibi gürültülü, ateşli, isli paslı işkolu arastaların içinde işyeri bulabilirdi. Baharatçılar, aktarlar, çubukçu, lülecî ustalar, sahafılar, kâğıtçılar, daha küçük arastalarda veya birkaç dükkânda iş tutuyorlardı. Bütün kentlerde en yoğun iş kolu kavaflık, yani ayakkabıcılık olduğundan, Edirne'de Selimiye Camisi dış avlusuna bağlı Kavaflar (ayakkabıcılar) arastası gibi ana yollar üzerindeki işlek kentlerde, bir büyük çarşı hacminde kavaflar, yemeniciler, çarıkçılar arastası olurdu. Her tezgâhın ustaları ve kalfaları, âdeta geceli gündüzlü çalışır, ürettiklerini dükkânlarının içine dışına hevenk hevenk asarlardı. Anayollar üzerindeki kervansarayların çevresinde de yolcu gereksinimlerinin karşılandığı arastalar bulunurdu ki, örneğin Anadolu'da incesu, Trakya'da Lüleburgaz, bu başlangıçla kentleşme sürecini yakalayan yerlerdendir. Lüleburgaz'da, Sokollu Külliyesi'nin yanında, 250 metre uzunluğunda bir sokağın iki yanında sıralanan kavaflar arastası ilginç bir örnektir.

Bedestenler de bir tür arasta olmakla birlikte, kentin en varıl ve daha çok para ve kıymetli emtia alışverişine uğraşan zümrenin kümelenildiği, planı ve mimarî yapısıyla da kısmen farklıydı. Her sabah esnaf zümreleri kendi geleneklerine göre dua kubbesi altında veya arasta avlusunda toplanıp dua ettikten, alışveriş kurallarını

yineleyen yığıtbaşını dinledikten sonra dükkânlarını açarlardı.

Anadolu zenaatkârları ve esnaf örgütlenmeleri

Zenaatkâr sözcüğü, olasılıkla Arapça "sinaaf'tan (teknik işler) Türkçeye yerleşmiştir. Maddi gereksinimleri karşılayan her türlü iş anlamına gelmektedir. Aynı zamanda, Arapça "hırfet" (iş, meslek) sözcüğü de kullanılmaktaydı. Bu işleri yapanlara da zenaatkâr, hırfetçi (daha eskilerde herif) deniyordu. Her esnaf kesiminin giyim kuşamı, meslek, bölge ve geçim koşulları bileşkesinde aşağı yukarı benzeşir de, dikkatle bakıldığında renk seçiminden, giyiş parçalarından mesleğin ipuçları yakalanırmış. Örneğin Ege yöresinin kunduracıları, püsküllü kalpaklarına ince sarık dolar, yollu pamukludan hafif ve uzun entari, kısa mintan, ayaklarına da mest siyah pabuç giyerlermiş. Ankaralı tiftik dokuyucuları, başlarına ince beyaz pamukludan sarık sarar, kırmızı-beyaz-

değişmemesine, kalitenin korunmasına dikkat ederdi.

Gedik bir tür tekel hakkı demektir. Her kentte mal ve eşya imalatı ile bunların pazarlanması, o çevrenin gereksinimini karşılayacak sayıda "gedik", yani tezgâh, dükkân/satış yeri ve çalışan sayısı, kadı (yargıç) onayıyla sınırlı tutuluyordu. Kahvecilik, enfiyecilik, tütüncülük, aktarlık dahi gedik nizamına bağlıydı. Usta ya da dükkân sahibi hayatta olduğu ya da tezgâh bırakmadığı sürece, üretici ve satıcı sayısını arttıracak yeni işyeri açılmasına izin verilmezdi. Gedik boşalması durumunda da, söz konusu tezgâhı ya da dükkânı çalıştırma hakkı, öncelikle ölenin oğluna, oğlu yoksa kidedimî kalfasına aitti. Bu sınırlayıcı sistem, esnaf ve zenaatkârın kazanç güvencesiydi.

Dokumacılık, terzilik, kapamacılık gedik statüsündeyken ev tezgâhlarında da aile gereksinimi için bez, pamuklu yünlü ve ipeklî kumaşlar dokun-masına, giysi dikilmesine sınırlama yoktu.. Diğer yandan, "müstakar gedik" denen vakıftan tescilli işyerlerindeki üretim, artan nüfusun gereksinimini karşılayamaz hale gelince, hileye başvurularak kaçak işyerlerine, "havai gedik" denen kaçak üretim tezgâhlarına göz yumuluyordu. Havai gedikler, aynı işyeri ortamında, örneğin dükkân içine bir ara kat, üstüne bekâr odası veya arkasına bölüm eklenerek oluşturulur, arasta dışında bir yerde de kaçak üretim yapılabilirdi. Ustalık düzeyine gelmiş kalfalar ürettiklerini, tezgâhında ya da mostrasında pazarladıkları müstakar gedik sahibine kira öderlerdi ki, buna hava parası denirdi. (Bu deyim, bir işyerinin devrinde, önceki işletmeciy e ödenen para anlamında günümüzde de geçerlidir.)

Gedik düzeninin kaliteyi ve fiyat istikrarını koruyucu, rekabeti önleyici yararları yanında, çarşı dokularının korunmasında da etkisi vardı.

Fütüvvet ve Ahiler

Esnaf ve zenaatkârların ilkelî üretim ve satıcılıklarını, 14. yüzyıldaki kimliği ve disipliniyle 20. yüzyıla kadar sürdürdükleri ileri sürülemez. Zaman içinde devlet yapısında, asker ocaklarında, medrese ve tekkelerde yaşanan olumsuz gelişmelerden esnaf ve zenaatkârlar da payını almıştır. Özellikle 15. yüzyıl sonlarına doğru başgösteren ekonomik darboğazlar nedeniyle iş ahlakından sapmalarda açık bir artış gözlenmeye başladı. Bir zenaat kolunda çalışan sayısıyla iş kapasitesi arasındaki dengesizlik büyüdükçe, geleneksel dayanışma da kırılıp, "marifetin yerini kavgalar ve çekişmeler" alıyordu. Sedefkârlık, kalemkârlık, hattatlık gibi öğrenilmesi ve işlenmesi zor, yetenek ve sabır isteyen ince zenaatlar düzmece ustalar, tüfevli ve çıkarıcı zümrelere çekici gelmediğinden ya da hammadde ve talep azlığından, bu işkollarında yozlaşma görülmüyordu. Buna karşılık uzmanlık ve emek gerektirmeyen demircilik, dülgçerlik gibi işlere meslek dışından el atanlar giderek çoğalıyor, kavgalar, yakınmalar da artıyordu.

Sanayi Devrimiyle Avrupa'dan gelen ucuz ve kaliteli ürünler piyasalara egemen olunca, rekabetten yoksun gedik düzeniyle birlikte, yerli sanayi de çökmeye yüz tuttu. Bu gelişmeye koşut olarak gelişen hammadde ve malzeme bozulması, geleneksel ürünlerle olan talep azlığı, ve diğer ekonomik darboğazlar sonucunda ahilik/lonca düzenin ve ilkelerinin yıpranması sonucunda, tarihi çarşılar önemini ve özelliğini yitirdi, giderek yoksullaştı ve ayak uyduramadığı rekabete yenik düştü. Sonuç olarak yüzyıllar öncesine uzanan bir kültür zenginliği yok olmaya mahkum oldu.

Kaynakça:

Evliya Çelebi, Seyahatname, C. 1-10. Osman Nuri Ergin, Mecelle-i Umur-i Belediye, C. I, s. 575, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, 1995. M. Zeki Pakalın, Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü, C.I, Milli Eğitim Bakanlığı, 2004. C. Esad Arseven, Türk Sanatı Tarihi. Mustafa Cezar, Tipik Yapılarıyla Osmanlı Şehirciliğinde Çarşı ve Klasik Dönem imar Sistemi, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul,1985. Gündüz Özdeş, Türk Çarşıları, Tepe yayınları, Ankara, 1998. İstanbul Ticaret Tarihi I (haz. A. Kal'a ve diğerleri), İstanbul Büyükşehir Belediyesi kültür işleri Daire Bşk. Yayınları 50, İstanbul, 1997. İstanbul Esnaf Birlikleri ve Nizamları (haz. A. Kal'a), İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür işleri Daire Bşk. Yayınları 48, İstanbul, 1998. E. Erdenen, İstanbul Çarşıları ve Kapalıçarşı, Yenilik Basımevi, İstanbul, 1965.

ACI KAYIBIMIZ

Kardeşimiz, Annemiz, canımız

GÜLÇİÇEK BAŞPINAR'ı

kaybettik. Onu hiç unutmayacağız.

Kardeşi Mustafa ve Asiye Başpınar.
Çocukları, Burcu ve Keziban Başpınar

ACI KAYIBIMIZ

Büyüğümüz, Annemiz saygıdeğer insan

FATO GÜNAYDIN'ı

kaybettik. Acımız büyük

Hatice Başpınar, Yusuf Günaydın, İlhan
Günaydın, Hüsniye Sevgilik, Gül Karayalçın

BAŞSAĞLIĞI

Başören Köyü'nün sakinlerinden FATO GÜNAYDIN
ve GÜLÇİÇEK BAŞPINAR'ı kaybettik. Ailelerine,
yakınlarına ve akrabalarına başsağlığı dileriz.

BAŞÖREN KÖYÜ DERNEĞİ

KÖY
DAĞARCIĞI

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlıyacağız. Sizlerin de anlatmak istediğiniz fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlatalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlatalım.

FIKRA

SELAM ALEYKÜM KÜP

Alevi/Bektaşîlikte her şey usulü erkânı ile yapılır, içki içmekte. Bektaşî bir gün meyhaneye girmiş, bağırın çağırın, döküp deviren, Bektaşî'nin selamını alanı bırak, geldiğini bile duyup gören yok. Bektaşî kapının arkasında duran yıllanmış şarap küpüne dönüp yüksek sesle;
- Selamın aleyküm KÜP, demiş.. Bir anda meyhanede ses solup kesilmiş, herkes Bektaşî'ye bakıyor. Biri sormuş;
- Erenler n'oldu kafayı mı oynatın, burada insanlar varken dönüp küpe selam veriyorsun. Bektaşî;
- Bakın, şu küp yılladır içer, yinede edebiyle oturup, gelen gideni de selamsız bırakmaz, siz iki bardak atınca, kendinizi de unutuyorsunuz, selamı sabahı da.

FIKRA

HAK İÇİN OLSUN BACIM

Bektaşî meyhanede bir masaya oturmuş gel babam, git babam, demini de almış, birazda efkarlanmış, gece geç saatlerde, bu güne kadar hiç görmediği, bir şey;
bir dansöz çıkmış ortaya kirmen gibi dönmeye başlamış.
Yıllarca dergahta sadece semahçıları, dönerken gören Bektaşî dervîşi, kendini havaya kaptırmış;

-Gösteriş için değil, Hak için olsun bacım, hak için olsun..
diye seslenmiş.

FIKRA

BEN NASIL OLSA
ARABAYLA GİDİYORUM.

Mahşer günü herkes günahlarını sırtlamış, hesap vermeye gidiyormuş. Bektaşî'nin günahı o kadar çokmuş hiç öyle sırtlamakla çırtlamakla götürülecek gibi değil. Hepsini bir arabaya yüklemişler, üstünde Bektaşî'yi atmışlar.
- Git Allah'in belası, git de günahlarının cezasını çek demişler.
Bektaşî türkü söyleyerek giderken yolda yaşlı bir nine görmüş. Ninenin günahı bir keseden az ama, zavalıcılık kendini götürüyor ki günahlarını taşısın. Bektaşî seslenmiş
- Nine, nine". At o torbayı benimkilerin üstüne. Ben nasıl olsa arabayla gidiyorum.

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Arif olan anlar: herkesin anlayacağı gibi açık söylenmemiştir, anlayabilen anlar
Başboş bırakmak: kendi bildiğini yapmaya bırakmak
Canını sıkmak: üzüntü vermek,neşesini kaçırmak
Derdinideşmek: acısını anımsatıp yeniden üzmek
Eğri oturup doğru konuşalım: davranışımız nasıl olursu olsun, doğruyu söyleyelim
Gönülüne göre: dilediğine uygun
Hasta çorbası tasta: sözde hasta: yiyip içmesi yerinde
İçinin yağı erimek: kaygılanmak
Karnı tok sırtı pek: durumu yerinde, rahat geçiniyor
Mana vermek: kendince yargıya varmak
Ne ala memleket: haksız, yersiz işlerin hoşgörülü olduğu yer, kurallığı bir ortam
Ölme eşeğim ölme: şimdi gerek olanın uzak bir zamana bırakılması

Ata Sözleri

Aç karına tok teselli
Bostan yeşil iken pazarlık yapılmaz
Çorbada tuzu olmak
Damdan düşen, damdan düşenin halini bilir.
Erken kalktım işime, şeker kattım aşıma.
Hani gün vardır ki akşam olmadık.
Kaynayan kazan kapak tutmaz.
Öküz tekini bulmadan çiftte yürümez.
Pazarda herkes ambardaki unu kadar konuşur.
Sarmısığı gelin etmişler kırk gün kokusu çıkmamış
Tarla çayırdı, bağ bayırdı.
Yara sıcakken sarılır
Zemheride yoğurt isteyen, cebinde bir inek taşır.

Kelimeler

Bar: Turşu suyunda oluşan beyazlık
Çitil: Meyve fidanı
Dadımlık: Karın doyurmayacak kadar az
Dip: Pancar kökü
Gogoflama: Cevizin yeşil kabuğunun temizlenip kurutulması
Hargele: Sürü, inek sürüsü
İlenme: Kendi kendine söylenme
Kaynarca: Akar su gözesi
Mırçımış: Yumuşamış
Okucu/okuyucu: Haberci kadın
Peklemek: Temizlemek
Sarat: Gözer,iri gözenekli kalbur
Tehne: El , bulaşık bezi
Umsunmak: Arzu etmek ve bunu dışarıya vuramamak
Yalyundu: Soğuk,tatsız yemek

İŞ ARAYANLAR

Şirketlerde ve işyerlerinde Yemek - Çay servisi ve temizlik işi arıyorum. İş deneyimim vardır.
İrtibat: 0555. 989 38 65

MATBAACI

* KİTAP * DERGİ * BROŞÜR
* KATALOG * FATURA
* KARTVİZİT * EL İLANI

Hertürlü Matba işleriniz yapılır

İrtibat: 0212 458 82 16

Yöresel yiyecek

AYRANLI KÖFTE

Hazırlanış: Köftelik bulgur tuz da eklenerek ıslatılır ve iyice yoğrulur. Bu karışımdan küçük küçük köfteler yapılır. Buna **yalancı köfte** denir.Kaynayan su içerisinde köfteler pişirilir. Üzerine sarmısaklı yoğurt (az miktar su eklenerek)dökülür.Kırmızı biberli yağ eklenerek sofraya getirilir. (*Başören'den Sultan Polat*)

Aynı yemek Duruköy'de yoğurlu köfte adını alır. Üzerine doğranmış maydanoz eklenerek sofraya getirilir.

Ödek Köyü'nde de benzer şekilde yapılan ve yoğurtlu köfte denilen bu yemek, üzerine sarmısaklı yoğurt ve tereyağı eklenerek ya da yağda pişirilmiş yumurta konarak sofraya getirilir.

Bazı köylerde de ayrılanlı köfteye haşlanmış pancar yaprakları veya Ispanak ta eklenebiliyor
Divriği'de Mutlak Kültürü (Fatma PEKŞEN- Müjgan ÜÇER)

Yöresel Şiir

TAŞA BENİ

Ben insana eğilirim
Mecbur etme taş a beni
Ne sağırım ne de körüm
Kullanmayın maşa beni
Kible diye döndüm yüze
Yatar kalkar gelmem dize
Bu tannıyı inkar ise
Yazsınlar en baş a beni
Taş kabede etmem ayın
Hak ademde mevcut daim
Ben insanlık kurbanıyım
Baş a bilmem haşa beni
Hürafayı attım serde
Dönde bir bak ilim nerde
Tekkelerde camilerde
Hiç beklemen boş a beni
Cehalette mekirim var
Hakka gerçek zikirim var
Akıl ile fikirim var
Getirmeyin tuşa beni
MAHMUT ERDAL gel uy çağa
Yalpa vurma sağ a sola
Bedenim koyman toprağa
Verin kurda kuşa beni

MAHMUT ERDAL

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) Bir deniz taşıtı 2) Elekten geçirmek - Bir çiçek 3) Kumaş kesme aracı - Padişah konağı 4) Beyaz - Madımak'ta şehit olan bir ozanımız Nesimi - Mili metre imi 5) Karadeniz'in belirli bölgelerinde yaşayan bir halk- Oyuncunun yaptığı 6) Atatürk Kültür Merkezi imi - Bir organımız 7) Tümör - Geveze 8) Sonuç- Kuru soğuk 9) Tok olmayan - Bir sinema oyuncusu Soydan - Bir nota 10) Özgün müzik sanatçısı Sam - Boşanmış eş 11) Litre'nin imi- Irak,yakın olmayan- Bir nota

Yukarıdan Aşağıya 1) İnek şaban lakaplı oyuncu 2) İlgi - Meyveler kaynatılarak elde edilen tatlı 3) Biricik, birtane - Güney Afrika'nın plakası - Metre'nin imi 4) Gaye, erek - Soğuk veya sıcak hava cihazı 5) Manisa'nın ünlü baharattan yapılan yiyeceği 6) Temiz, namuslu - Mobilden'in simgesi- Gözde canlılık 7) Özgün müzik sanatçısı Bağcan - Cet 8) Meydan, saha - Serbest bırakma 9) Bir meyve - Askeri birlik 10) Mikroskop camı - İçel iline bağlı bir ilçe 11) Uzun bacaklı bir kuş - Tokat'ın bir ilçesi

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Ali Sürmeli 2) Karan - Arena 3) Brıç - Etiket 4) Naim - Veba 5) Ya- karga- ok 6) Ray - Nal 7) Arife - Buz 8) Ti - Elti 9) Dinazor - Ay 10) Makale - Taka 11) İl - Lale - Kan
Yukarıdan Aşağıya 1) Akbayram- Mi 2) Lar - Aar -Dal 3) İrin -Yitik 4) Şaçak - Final 5) Ün-lare - Ala 6) Emre -Ezel 7) Mat - Alo 8) Erivan - Trt 9) Leke - Abi-Ak 10) İnebolu - Aka 11) Atak - Ziyen

ATANER YILDIRIM*

ataneryildirim@hotmail.com

Neden Okumalıyız

Güneş dünyayı, kitap insanlığı aydınlatır. Okumak, yazmak, düşünmek; birbirlerini tamamlayan, birbirlerine dönüşen, birlikte oluşan kocaman helezonla insan zekasını hem kucaklayan, hem de onun başarılı olmasını sağlayan üç insani eylemden birisidir.

Okumak, bir amaç değil, araçtır. Günümüzü ışık tutmuyorsa tarih okumanın, davranışlarımızı düzeltmeyecekse psikoloji okumanın, bakış açımızı değiştirmeyecekse felsefe okumanın bir anlamı yoktur. Okuduğumuz kitap, başımıza inen bir yumruk darbesiyle bizi uyandırmıyorsa o kitabı okumanın bir değeri yoktur.

Neden okumalıyız? Kendimizi ve içinde bulunduğumuz dünyayı tanımak ve değiştirmek için okumalıyız. Bilgi edinmenin en etkin yolu okumaktır. Dilimizi ve zihnimizi geliştirmek için okumalıyız. Kaliteli iletişim kurmanın yolu okumaktan geçer. Geçmiş öğrenmek, geleceği kavramak içindir okumak. Başka zaman ve mekânda yolculuk yapmak için okumaya gereksinim vardır. Temel ilke ve değerlerimizi ancak okuma sayesinde kavrarız. Pozitif düşünmek, yeni bakış açısı geliştirmek için okumalıyız. Ruh sağlığımızı geliştirmek ve yeni farkındalıklar kazanmak için yeni kitaplarla tanışmalıyız. Zira kitap insanlığın rehberidir. Kitapsız yaşamak, kör, sağır, dilsiz yaşamaktır.

Günümüz küresel değerleri ne yazık ki, insanlarımızı okumayan, araştırmayan ve sorgulamayan bir toplum haline getirmiştir. Değer yargıları, üretim değerlerinden, tüketim değerlerine taşınmıştır.

Yararlı, verimli, üretici, yaratıcı, okuyan insan yerine, marka giyinen, spor arabası olan, kimseyi takmayan, ne okuyan, ne araştıran, sadece tüketen insan modeli ortaya çıkmıştır.

Gözlerimizin sayfa üzerindeki harf ve rakam karakterini tespit ederek beyine göndermesine okuma, tespit eden karakterlerin tanınmasına da anlama denir.

Acaba biz kitap okuma özürü bir toplum muyuz? Bir Japon bir yılda 25 kitap okur. Bir İsveçli yılda 10 kitap okur. Bir Fransız yılda 7 kitap okur. 6 Türk yılda bir kitap okur. Anketlere göre kitap okuma alışkanlığımızın düşük olmasına alim gücümüzün etkisi %6 'dır.

Atatürk'ü Atatürk yapan okuduğu kitaplar ve okuma eylemidir.

Bir gün yine Atatürk tarihle ilgili kalın bir kitap okuyordu. Öylesine dalmıştı ki, çevresini görece hali yoktu. Bir sürü ülke sorunu varken, devlet başkanının kendini tarih okumaya vermesi, Vasıf Çınar'ın biraz canını sıkması olacak ki, Atatürk'e şöyle dedi: Paşam tarihle uğraşıp kafa yorma. 19 Mayıs'ta kitap okuyarak mı Samsun'a çıktın?

Atatürk, Vasıf Çınar'a şu yanıtı verir: Ben çocukluğumda yoksuludum. İki kuruş elime geçince bunun bir kuruşunu kitaba verirdim. Eğer böyle olmasaydı bu yaptıklarımın hiçbirini yapamazdım.

Bir insanın bilincindeki değişim, tüm dünyada değişim yaratır.

Okumayan insan, niçin 'Hayır' demesi gerektiğini, 12 Eylül'lerin bu ülkeye neye mal olduğunu bilemez.

Okumayan insan, Bahriye Üçok'un, Uğur Mumcu'nun, Ahmet Taner Kışla'nın ve Aydınlanma Bilgesi İlhan Selçuk'un neden öldüğünü anlayamaz.

Unutmayalım, kitaplı mutsuzluk, kitapsız mutluluktan daha iyidir...

*Eğitimci, Yazar

KAYIP İLANI

Haliç Üniversitesi, Psikoloji Bölümünden aldığım Öğrenci Kimlik Kartımı yitirdim. Hükümsüzdür.

BERNA YILDIRIM

YIL 1938

- Gemlik Suni İpek Fabrikası açıldı
- Bursa Merinos Fabrikası açıldı.
- Divriği Demir Madenleri İşletmesi faaliyete geçti.
- İzmir Telefon Şirketi devletçe satın alındı.
- İstanbul Elektrik Şirketi devletçe satın alındı.
- Sermayesi devlet tarafından verilen KİT'ler kuruldu.
- Toprak Mahsulleri Ofisi kuruldu.
- İzmir Klor Fabrikası kuruldu.
- Ankara-Sivas-Erzurum tren hattı Nuru Demirağ tarafından yapıldı.
- 1923-38 yılları arasında topraksız köylüye toplam 708 bin hektar toprak dağıtıldı.
- Mustafa Kemal vefat etti.

ŞİMDİ GELELİM GÜNÜMÜZE

2003 AKP lideri Tayyip Erdoğan'ın adli sicilini temizleyen yasa kabul edildi.

2003 SEKA Balıkesir İşletmesi satıldı.

2003 TAKSAN Takım Tezgahları Sanayi satıldı.

2003 TZDK Sakarya Traktör İşletmesi satıldı.

2003 PETKİM Standart Kimya satıldı.

2003 Tekel Çankırı Kaya Tuzlası satıldı.

2003 SEKA Aksu İşletmesi satıldı.

2003 Sümerbank Nazilli Basma Fabrikası satıldı.

2003 Ormanların satışını öngeren yasa kabul edildi.

2003 Kuşadası Limanı satıldı.

2003 SEKA Kastamonu İşletmesi satıldı.

2003 Gerkonsan Gere de Çelik Konstrüksiyon ve Teçhizat Fabrikaları satıldı.

2003 Trabzon, Dikili Limanı satıldı.

2003 SEKA Taşucu Tersane alanı satıldı.

2003 SEKA Çaycuma İletmesi satıldı.

2003 TCDD İzmir Limanı satıldı.

2004 SEKA Karacasu İşletmesi satıldı

2004 EBK Manisa Et ve Tavuk kombinası satıldı.

2004 ETİ Bakır İşletmeleri satıldı.

2004 Tekel Sekili Tuzlası satıldı.

2004 Bursa Gaz satıldı.

2004 ETİ Elektrometalurji satıldı.

2004 Sümer Holding Bakırköy İşletmesi satıldı.

2004 Kütahya Şeker Fabrikası satıldı.

2004 THY'deki kamu hisselerinin %23'ü satıldı.

2004 ETİ Gümüş satıldı.

2004 SEKA Ardanuç İşletmesi satıldı.

2004 Sümerbank Diyarbakır İşletmesi satıldı.

2004 Çayeli Bakır İşletmeleri satıldı.

2004 TUGSAŞ'a ait Gemlik Gübre Sanayi satıldı.

2004 Tekel Alkollü İçkiler Sanayi satıldı. (iki yılı ödemesiz 292 milyon dolara alan şirket 2 yıl sonra 920 milyon dolara amerikalılara sattı. devlet yaklaşık 600 milyon dolar zarar ettirildi.)

2004 Tekel İçki Bölümünün satışının ardından 9 fabrika kapatıldı.

2004 ESGAZ satıldı.

2004 ETİKROM satıldı.

2004 TUMOSAN Türk Motor Sanayi satıldı.

2004 İGSAŞ (İstanbul gübre sanayi) satıldı.

2005 Sümerbank Manisa Pamuklu Mensucat satıldı.

2005 SEKA'ya ait üretim yapan 120 tesisin yıkımı tamamlandı.

2005 Şeker kurumu ve idari birimleri bakanlar kurulu kararıyla kaldırıldı.

2005 Sümerbank Beykoz Deri ve Kundura satıldı.

2005 SEKA izmit işletmeleri satıldı.

2005 ETİ Seydişehir Alüminyum satıldı.

2005 TUGSAŞ'a ait Tekirdağ Depoları satıldı.

2005 Türk Telekom (iki yıllık karına) yabancılara satıldı.

2005 Adapazarı Şeker Fabrikası satıldı.

2006 TUPRAŞ satıldı.

2006 THY'deki kamu hisselerinin %28'i daha satıldı.

2006 ERDEMİR satıldı.

2006 Büyük Ankara Oteli satıldı.

2006 Tekel Kaldırım, Yavşan ve Kayacık Tuzları satıldı.

2007 TCDD Derince Limanı satıldı.

2007 Devinci Maden Sahası İşletme Hakkı satıldı.

2007 Araç Muayene İstasyonu ve İl. Bölgeleri satıldı.

2007 TCDD Mersin Limanı satıldı.

2008 PETKİM satıldı.

2008 TCDD Bandırma ve Samsun Limanları satıldı.

2008 Ankara Doğalgaz Üretim'e ait 9 santral satıldı.

2008 Tekel Sigara Sanayi İşletmeleri satıldı.

2008 Tekel'in Adana, Malatya, Tokat, Bitlis ve Samsun Sigara Fabrikaları geniş arsalarıyla birlikte yabancılara satıldı.

2008 Tekel'in sigara bölümünün satışının ardından İstanbul, Adana, Bitlis, Malatya ve Tokat Sigara Fabrikaları kapatıldı.

2008 Türkiye genelinde 60 yaprak Tütün İşleme Tesisi kapatıldı.

2009 Başkent Elektrik Dağıtım satıldı.

2009 Meram Elektrik Dağıtım satıldı.

2009 Kastamonu, Kırşehir, Turhal, Yozgat, Çorum ve Çarşamba Şeker Fabrikaları satıldı. (bu fabrikalarda sadece iki yıllık karına yabancılara satılmıştır.)

2009 İller Bankası'nın tasfiyesi için

Dün ve Bugün

aaa0043@gmail.com

ARIF ALİ ATAY

yasa hazırlandı.

2009 Güneydoğu sınırındaki arazilerin yabancılara satılması için yasa çıkarılmış olup, bu toprakların yabancılara devri için hazırlıklar devam etmektedir.

Bu değerlerimiz elbette yıllarca verilen emeğin,sadakatın ürünüdür. Elbette hiç bir şekilde küçümsenemez. Değerinden yoksun gösterilemez.

Ama; İnsanın kişiliği ve onuru bu değerlerden çok daha yükedir. Satılamaz.Devredilemez.Kiralana maz.

Herkim ki; Bireyin ırkından,inancından, düşüncesinden dolayı onu kınar veya yok sayar, Her kim ki; Bireyin özgürce ve kardeşçe yaşamasını,bloke eder - ayırıştırır ve bu ayrılıktan nemalanmağa kalkarsa, Her kim ki; Ülkenin değerleri satılırken gösterilen rehaveti, bireylere fatura etmeğe kalkarsa, Her kim ki; Adam olmayı esas alan ruhu kendinde taşıyamayacak kadar, nasiplenmemişse, Doğanın dengesi mutlaka uygulamaya geçecek ve karşılıksız bırakmayacak **BEDELİNİ ÖDETECEKTİR** .

Kazanan; Sabredenler olacak, gerçekçiler olacak, iyiniyetliler olacak, çalışanlar olacak, emekçiler olacak, Bedel ödeyenler olacaktır.

ACI KAYIBIMIZ

Gonca gülün goncası
Toprağa düştü gitti
Her acıdan betermiş
Göz yaşım taşı gitti

Yiğenimiz, canımız, herşeyimiz

AYSUN KAMBUR'u

kaybetmenin acısı içerisindeyiz.

NEVRUZ AKBIYIK
MEHMET ALİ AKBIYIK

ACI KAYIBIMIZ

Gülünce gözlerin gülerdi
Hüzün ve acı yakışmazdı sana
Ne çabuk bıraktın bizi
Sensiz ne yapacağız şimdi

AYSUN KAMBUR'u

kaybettik. Ailesinin, akrabalarının ve sevenlerinin acılarını yürekten paylaşıyoruz.

BİRSEN BAYAR UYGUN, SAADET BAYAR
YAHYA BAYAR, ÖZDEN UYGUN

ACI KAYIBIMIZ

Gençti, hayat doluydu,
bahar gülleri gibiydi.

AYSUN DOĞAN'ı

kaybettik. Acısını asla unutmayacağız

NAVRUZ ŞAHİN

DİVRİĞİ'DE SATILIK ARSALAR

SIRA	MAHALLE	ADA-PARSEL	METREKARE
1	Garipler Mahallesi	Ada 306 Parsel 31	7 1 8 1
2	Garipler Mahallesi	Ada 306 Parsel 14	5 7 1 1
3	Karamahmut Uluark	Ada 271 Parsel 3	328
4	Karamahmut Uluark	Ada 271 Parsel 1	108
5	Kele Mahallesi	Ada 226 Parsel 2	4 1 1 4
6	Güllübağ Mahallesi	Ada 632 Parsel 5	486 m
7	Güllübağ Mahallesi	Ada 632 Parsel 6	317 m
8	Güllübağ Mahallesi	Ada 632 Parsel 7	404 m
9	Güllübağ Mahallesi	Ada 633 Parsel 3	457 m
10	Güllübağ Mahallesi	Ada 633 Parsel 4	433 m
11	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel 6	508 m
12	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel 7	426 m

SIRA	MAHALLE	ADA-PARSEL	METREKARE
13	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel 8	4 0 7
14	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel 9	391
15	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 2	3 4 4
16	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 3	3 5 0
17	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 4	3 7 7
18	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 5	3 9 6
19	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 6	4 2 9
20	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 8	7 9 0
21	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 9	5 2 4
22	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 10	5 0 8
23	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 1	4292
24	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 11	4 9 3
25	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 2	4 5 3

Tarlaların ve arsaların satışıyla ilgili irtibat telefonları. 0532. 302 46 53. 0212. 458 82 16

Dr. Fikri Terzioğlu

Öğretmenlerim ve Arkadaşlarım

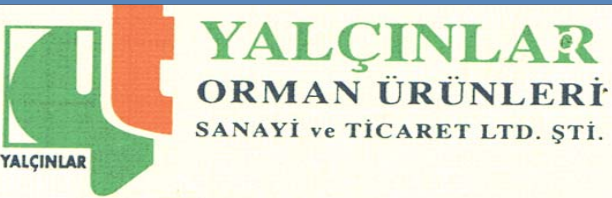

Mayıs ayının başında güzel bir günün ardından yorgunluğumu gidermek için evde kanepeye sırt üstü yatmış dinlenirken yine geçmiş günler, yine çocukluğum, çocukluk arkadaşlarım, gözlerimin önünden geçerken ilkokul arkadaşlarım sanki "haydi ilkokuldan mezun oluşumuzun 50.'nci yılı Divriği 'ye gel, ayrıldığımız sınıfta öğretmenimiz sayın Alaeddin Çulcuoğlu ile birlikte olalım..." der gibi geldi. Heyecanla doğruldum, telefonumu aldım, sevgili arkadaşım İhsan Çalapverdi'yi aradım, fikrini sordum. "Bu düşüncenin gerçekleşmesi çok güzel olur" dedi. Teşekkür ettim ve sonra arkadaşım Uz. Dr. Ali Ağzitemiz'i aradım, ona sordum. Ali bana "Keşke öyle bişey olsa, hem öğretmenimiz Alaeddin Çulcuoğlu'nu hem arkadaşlarımızı hem de Divriği'yi çok özledim, ne iyi olur" dedi. Çok değer verdiğim iki arkadaşımın aldığım olumlu destekle bu işe koyulduk, birlikte çalışarak bugünkü sonuca ulaştık. Amacımız: Yıllardır görüşemediğimiz öğretmenimizle ve siz sevgili arkadaşlarımızla görüşmek, ilişkilerimizi kuvvetlendirmek, öğretmenimiz Alaeddin Çulcuoğlu'nun bizler için sarf ettiği alın terine, sevgisine teşekkür etmek, saygılarımızı ve sevgilerimizi sunmaktır.

Öğretmenim Alaeddin Çulcuoğlu küçücük yaşımda, mahallede toz toprakla oynayıp, çaput topumuzun arkasından koşarken zayıf ve ufak fizik yapımla aile yuvamızdan ayrılarak eğitim ve öğretime ilk adım attığımız günleri çok iyi hatırlıyorum, önce hepimizi rahmetli Şakir Tamer öğretmenin sınıfında derse başlattılar. Birkaç ay sonra sınıfımızı ikiye bölerek bizleri I-B sınıfına aktardılar. Yeni sınıfımızın öğretmenini uzun boylu, masmavi gözlü, melek yüzlü, sesi su sesi kadar berrak, davranışları, sevgisi, şefkati annemiz kadar sıcak olan sizdiniz.

Alfabe'yi okumayı, sayı saymayı, resim yapmayı siz öğrettiniz, müziği, beden eğitimi siz sevdirdiniz. Kuyumcu ustası altını nasıl özen ve sabırla işliyorsa bizlere dersleri aynı sabır ve özenle beynimize işlediniz. Bilgiyi, sevgiyi, saygıyı, öğrenmeyi, cesareti, dürüstlüğü, insanlığı öğrettiniz. Sınıfımızda kimimizin babası işçiydi, kimimizin memur, kimimizin esnaf, kimimizin de belki işsizdi... aramızda sosyal ve ekonomik çok büyük farklılıklar vardı, siz bu farklılıkları dikkate almadan tümümüze aynı sevgiyi, aynı ilgiyi gösterdiniz, ayrıca herhangi bir bölgesel ve etnik ayrımı da yapmadınız, kendi öz evladınız gibi davranıp bizleri sevdiniz ve bunun temellerini, ilkelerini beynimize yazdınız. En başarılı mühendis gibi kum ve çimento'yu karıp harç yapar gibi sevgiyi, saygıyı, ayrı inançları harç ederek, kardeş gibi yaşamayı gösterdiniz. Kardığınız bu harç 50 yıldan beri bozulmadı, çatlamadı bu duygularla bir araya geldik. Eğitim ve öğretim için cumartesi, pazar dinlenmediniz. Bizim için evinizde çalıştınız, kitaplarımızda olmayan bilgileri kitaplarımızın ilgili bölümüne dip not olarak yazdırarak bilgilerimizi artırdınız. Sınıflarımız büyüdükçe daha bilgilendik, öğrenmeyi, paylaşmayı, çalışmayı öğrettiniz. Üşüdüğümüzde üşüdünüz, acımızı, sevincimizi paylaştınız. Bazen hasta oldunuz, paltonuzla derse geldiniz. Üşüdünüz, titrediniz, ateş gibi yandınız ama bizleri öğretmensiz bırakmadınız. Bizlere geçmiş tarihimizi öğrettiniz gibi gelecekte de neler yapmamız gerektiğini de gösterdiniz. Yurdumuzu tanıttınız, dünyayı öğrettiniz. Vatandaşlık görevlerimizi ve haklarımızı beynimize işlediniz. Türk büyüklerini, Atatürk'ü, ATATÜRK devrimlerini ve cumhuriyeti öğrettiniz. Babamız gibi merhametli, annemiz gibi sevgili ve saygılı oldunuz. Verdiğiniz eğitim ve terbiye bizleri hayata hazırlayan temel ilkelerimiz oldu. Kendinizi Türkiye'nin değil, dünyanın en başarılı, en mutlu, en onurlu öğretmeni olarak görünüz çünkü yetiştirdiğiniz öğrencilerden hiçbir kimse sizi zor duruma sokmadı. Marangoz olduk, işçi olduk, terzi olduk, öğretmen, sağlıkçı, mimar, mühendis ve ev hanımı olduk. Sahtekâr olmadık, hain olmadık. Tüm öğrencileriniz ailesi, devleti için onurlu, gururlu, başarılı bir birey oldu. Bazılarımız emekli oldu, bazılarımız hala çalışıyor. Bize gösterdiğiniz dürüstlük ve çalışkanlıkla çalıştık, çalışıyoruz. Sizden aldığımız eğitimle üniversite bitirenlerimiz de oldu. Eğitimimizin esnasında inan ki öğretmenim hayatımızın her safhasında sizlerin şefkatli, güler yüzlü, bizleri moralize eden, umutlandıran bakışlarınızı her zaman üzerimizde hissettik. Başarısız olursak üzüleceğinizi düşündük. Sizi ve ailemizi onurlandırmak, mutlu kılmak için çok çalıştık, hala bu duyguları taşıyor ve yaşıyoruz.

31 Mayıs 1960 günü bizlere veda konuşması yaparken söyledikleriniz hala kulaklarımda ve beynimde. O gün ayrılığın acısını küçücük kalbimde ve vücudumun tüm hücrelerinde hissetmişim, bugün birlikte olmanın mutluluğunu, onurunu yaşıyoruz. Sağlıklı olarak aramızda olmanızdan mutluluk duyuyor, size huzurlu, mutlu uzun bir yaşam diliyorum. İlkokuldan mezuniyetimizin 50.'nci yılında birlikte olmaya, bitmeyen saygı ve sevgilerimizi sunmaya, ellerinizden öpmeye geldik Mustafa KEMAL'in öğretmeni. **08.07.2010**

Sezgin YALÇIN

Mrk. : Keresteciler Sitesi 20.Sokak
No:13 İkitelli / İSTANBUL
Tel. : 0212. 670 37 47 - 48
Faks : 0212. 670 22 68
Gsm : 0532. 263 23 75
Şb. : Sular İdaresi , Girne Cd. Serdar Sk.
No:2 Kağıthane / İSTANBUL
Tel. : 0212. 295 05 48 - 294 85 44
www.yalcinlarmorman.com.tr

50 yıl sonra okullarında buluştular

Divriği Atatürk İlkokulu'ndan 1960 yılında mezun olan 50 kişi buluşarak okullarını ziyaret ettiler

DİVRİĞİ ATATÜRK İLKOKULU MEZUNLARI 50 YIL SONRA BULUŞTULAR

Türkiye'nin çeşitli yerlerinde yaşayan Divriği Atatürk İlkokulu 1960 yılı mezunları 8 Temmuz 2010 tarihinde öğretmenleri ile birlikte sınıflarında buluşarak bir ilk'e imza attılar. 8 Temmuz sabahı Divriği Atatürk İlkokulu'nda çalan ders zili ile okudukları sınıflarına giren 50 yıl öncesinin öğrencileri öğretmenleri Alaeddin Çulcuoğlu'nun sınıfı girmesini ayakta alkışlayarak karşıladılar.86 yaşındaki öğretmenlerinin konuşması bütün öğrencileri duygulandırdı. İsimlerinin yazılı olduğu sıralarda oturan öğrenciler yıllar sonra karşılaştıkları arkadaşları ile heyecanlı anlar yaşayarak hasret giderdiler. Bütün öğrencilerin oy birliği ile mümessil seçilen ve bu toplantının yapılmasında öncülük eden Dr.Fikri Terzioğlu yaptığı konuşmada "Türkiye'nin çeşitli yerlerinden gelerek toplantımıza katılan arkadaşlarımız böyle bir toplantının Divriği'de okulumuzda yapılması ve öğretmenimizin sağlıklı olması hepimizi mutlu kıldı.50 yıl önce ayrıldığımız arkadaşlarımıza ulaşmamız kolay olmadı bu konuda yardımcı olan herkese teşekkür ederiz.

Yıllar sonra görüştüğümüz arkadaşlarımızla birlikteliğimiz ve mutluluğumuz başta öğretmenimiz olmak üzere hepimize coşkulu günler yarattı.38 arkadaşımızdan 2 arkadaşımız vefat etti 5 arkadaşımız da sağlık nedeniyle toplantımıza katılamadı." dedi. Öğrencilerin okul günlerindeki anılarının anlatılmasından sonra öğretmen ve öğrencilere 50.yıl buluşması anısına plaketter verildi.

Toplantı sonrası hazırlanan kokteyl ikramlarından sonra öğrencilerin okul yıllarında yaşadıkları evler ve tarihi konaklar gezisi yapıldı. Öğretmenleri Alaeddin Çulcuoğlu'nun öğrencilerine Konak Restoran'da Divriği Pilavı ikramından sonra Ulu Cami ve tarihi eserlerde gezinti yapan grup yıllar sonra geldikleri Divriği'de çok şeylerin değiştiğini ifade ettiler. Görüştükümüz 1960 mezunları; böyle bir toplantıyı düzenleyen, emeği

geçen herkese teşekkür ederiz, günler öncesi böyle bir toplantının heyecanı yaşayarak geldik. Ayrıca Türkiye'nin çeşitli yerlerinden toplantımıza katılan arkadaşlarımız da bizleri mutlu kıldılar, yaşadığımız kentlerde Divriği için bir kültür elçisi olarak çalışacaklarını ifade ettiler. Okul günlerindeki hatıralarıyla dolu Taşbaşı'daki güzel bir gecenin ardından ertesi sabah Kemalîye'ye gitmek üzere Divriği'den ayrıldılar.

50.YILINDA DUYGULU BİR BULUŞMANIN ARDINDAN

İlkokul arkadaşlarımı hep merak etmişimdir şimdi nerelerde ne yapıyorlar diye derken bir koşu yola koyulduk ve 1960 yılında Divriği Atatürk İlkokulundan mezun olan yaklaşık 30 kişiyi 8 Temmuz 2010'da bir araya getirdik. Sevgili öğretmenimizin başkanlığında inanılmaz güzel, duygulu 3-4 gün geçirdik.35 yıldır kasabamın ne kadar çok ilgi ve ihtimama gereksinimi olduğunu gördüm. O kasabadan yetişenlerin güçlerini birleştirerek ya da tek başlarına yaptıkları girişimleri gördüm. Umarım

bu çorbaya katacak bir tuzda ben yaratırım diye düşündüm. Divriği bir yanlışla korunmuş ama büyük bir bölümü korunamamış üzüldüm. Şehircilik planı yapanların, yerel yönetimlerin mevcut kent dokusuna daha fazla modernize etmek anlamında dokunmamaları için dua mı etmeli yoksa yalvarmalı mıyız bilemiyorum. Restorasyon bekleyen binaların ihtişamını, bu kadar güzel olduklarını çocuk gözümle anlayamamışım. Uğraşanların, yapanların ellerine sağlık. Çocukluğumu geçirdiğim konağın yıkılmış olduğunu görmek tabii ki çok üzücüydü. Küçücük okul sıralarımıza sığmak için hepimiz küçüldük ama duygulu anları yaşamak hepimize iyi geldi. Güzel insanları da tanıdım. Fotoğrafçı Güldal'ın yüreğinin Divriği için kıpır kıpır olduğunu görmek bunlardan biriydi. Umuyorum bu ziyaret daha güzel uğraşların bir nedeni olacaktır. Bu güzel topraklarda yetişen biri olarak çok mutlu oldum ama bir o kadar da sorumluluk yüklü olarak İzmir'e döndüm.

Dr Ali Ağzitemiz 06.08.2010

YILDIZ ELEKTRİK

SANAYİ ve TİCARET

İnşaat
Arıza
Dekoratif Aydınlatma
Fabrika
Atölye
Elektrik Malzemeleri
Toptan ve Perakende
Satış
Her Marka TV
Kumandası Bulunur
PAZAR GÜNLERİ AÇIĞIZ

Fevzi YILDIZ

Elektrik Teknisyeni

VI - KO
Güneş
SIEMENS
Lightson
SIMGE
Ünal
TV MAKEL
PHILIPS
Audio
Netelsan

Soğanlı Mah. Çavuşpaşa Cd.
No: 62/1 Bahçelievler - İST
Tel : (0212) 555 99 63
word karta 1 - 12 arası Taksit İmkânı

Yunus Öztepe

Örnek

Otokar

Örnek Otomotiv Tic. Ltd. Şti.
Otokar Ana Bayii

Fatih Mahallesi E-5 Yanyol
Göl Tarafı No: 60 **Küçükçekmece-İST.**
Tel : 0 212 426 66 22
Fax : 0 212 540 11 53
e-mail : ornekoto@hotmail.com

* SADIK ÇELİK

Üzüm'mü
Şarap'mı

sadik.celik@keyveni.com.tr

Sigara yasağına katkısı nedeniyle 18 Temmuz 2010'da Dünya Sağlık Örgütü tarafından Küresel Sigarayla Mücadele özel ödülü'nün Başbakan Tayyip Erdoğan'a verildiği toplantıda "Bunun kuru da zarar, yaşı da. Alkol üzümünden yapılmıyor mu, meyve yesinler" doğrultusunda yaptığı açıklama ile ilgili olarak CHP Tokat milletvekili ve Diren şaraplarının sahibi Orhan Diren de "önce sigara şimdi de alkol diyerek sigara içmeye bazı sınırlandırılmaların getirilmesi iyi ama bunun alkolle yansıtılması, alkol konusundaki bu ifadeler... Zihniyetlerinin arkasındaki gerçek niyetlerini beyan ettiler. Sigara yasağı yoluyla alkolü de bu kapsama alma niyetleri açığa çıktı" açıklaması yaptı.

Şarap üreticileri derneği başkanı Coşkun Güner de; "Sayın Başbakan sağ olsun, yeni fikirler ileri sürüyor, gündemi değiştiriyor. Erbakan gibi direkt gitmiyor ama kendi fikirlerini geniş perspektifte zamana yayarak uygulamaya koyuyor. Erbakan çok katıydı bu hükümet kendi düşüncelerini zaman içinde yayıyor. Bilmeyorum Türkiye'de alkol üretimini yasaklayıp ithal yoluna mı giderler. Çünkü bu yolda bir çalışma var. Bu ifadeler insanı biraz ürkütüyor. Mahalle baskısı, kırmızı noktalar tüketimi azaltıyor" dedi.

Başbakanın şarap ve üzüm konusundaki bu açıklaması ve Dolmabahçe Sarayındaki sivil toplum kuruluşlarının kadın temsilcileriyle bir araya geldiği 17 Temmuz 2010'da 7 saat süren Demokratik açılım toplantısındaki "kadın - erkek eşitliğine inanmıyorum; onun için fırsat eşitliği demeyi tercih ediyorum" sözleri ve daha önce ki buna benzer açıklamaları AB ve ABD de tartışmalara neden olan Türkiye'deki eksen kayması kuşkuyla doğma nedenlerinden sadece bazılarıdır. Tayyip Erdoğan'ın daha önce ve gittiği birçok yerde her ailenin en az üç çocuk sahibi olması gerektiği konusundaki kampanya yürütür gibi yaptığı açıklamaları ve iktidar olduğu 2002 yılından bu yana, içki ve farklı konularda tartışmalara sebep olan beyanları, bireylerin özel yaşam alanlarına müdahale konusunda kendisini yetkili görmesidir. Yine 2004 yılında Türk Ceza Kanuna koymak istedikleri zina filine ceza getirilmesi maddesiyle ilgili düzenleme girişimi de AB ve Türkiye kamuoyunun yoğun tepkisi nedeniyle hayata geçirilemeyerek AKP iktidarına geri adım attırmak zorunda bırakmıştır. 2006'larda AKP'li belediyelerin içkili lokantaları kırmızı noktalı mahallelerde ve bölgelerde toplamlarıyla ilgili çalışmalarını toplumu kendi muhafazakar İslamcı normlarına göre şekillendirmeye girişimleri ve uygulamalarıdır. AKP'nin tam üyeli için sözde çaba sarf ettiği batı demokrasisinde, devletin vatandaşının içki içip-içmeyeceği, içki yerine meyve yiye-yemeyeceği, kaç çocuk yapıp-yapmayacağına karışmadığı gibi kadın- erkek eşitliğinin de güvencesidir. Ak parti iktidarındaki bütün bu ve benzeri tartışmalar ülkemizin hızla batılı modern yaşam tarzından uzaklaştığını, 2002'lerde AKP iktidarına destek veren AB ve ABD çevrelerinde "orada neler oluyor?" soruları sorulmaya başlamıştır. AKP'nin iktidara geldiği günden bugüne kadar hayatın bir çok alanında tartışma yaratarak toplumu ortadan ikiye bölen tabloya Türkiye'den baktığımızda akıllara sıcak su-kurbağa hikayesini ... getirmektedir.

1980'lerde yapılan toplumsal araştırmalarda Fransa'da kalp-damar hastalıklarından ölümlerin bir çok ülkeye göre belirgin biçimde düşük olması bilim insanlarına çok şaşırtıcı geliyordu. Çünkü çok sigara içen, bol yağlı yemek yiyen Fransızların yüksek oranda kalp krizine ve ölüm risklerine maruz kalmaları beklenilirdi. Fransız paradoksu denilen bu durum bolca tüketilen kırmızı şaraba bağlanıyordu. Daha sonra Almanya da, Çin de bira içenlerde, İrlanda da viski içenlerde yapılan araştırmalar sonucunda esas olanın alkol olduğunu gösterdi. Hala kırmızı şarabın en yararlı alkolü içki olduğunu düşünenler olsa da bilim çevrelerinde yararın büyük bölümünün alkolle bağlı olduğu konusunda ortak kanı var.

Yukarıda söz ettiğimiz Fransa, Çin, İrlanda örneğinde olduğu gibi alkol yararlı mı zararlı mı? sorusunun cevabı ne içildiğinden çok, ne kadar içildiğine bağlı olduğunun anlaşılmasına rağmen... İçkinin yararlı, faydalı olduğundan yola çıkarak hiç içki içmeyen birine zorlama ve telkin yoluyla az da olsa içmesini tavsiye etmek, önermek doğru mudur? Ayrıca da insan haklarına da aykırı değil midir? Onun inançlarından ya da alışkanlıklarından dolayı bireylerin özel yaşam tercihleri nasıl kendisine aitse, dayatılamayacaksa Başbakan ya da kamu yöneticilerinin de "Alkol bütün kötülüklerin anasıdır" yollu açıklamaları ya da rakı, şarap içmek yerine, üzüm yiyeceksin açıklamalarıyla eş değer değil midir? Özet olarak Üzümün de, alkolün de azı karar, çoğu zarar! ...

Kimse kimseye kendi doğrularını dayatmamalıdır.

***Keyveni Caterik Yönetim Kurulu Başkanı**

DİVRİĞİLİLERİN İNTERNET ADRESİ

www.divrigi.com.tr

Şenliğe HAYIR damgası

CHP Divriği İlçe Örgütü'nün düzenlediği 7. Halk Şenliği Referandum mitingine döndü. Yapılan bütün konuşmalar 12 Eylül'de yapılacak Referandumda HAYIR denmesi üzerinde yoğunlaştı.

Hüsamettin Kırkayak

Hakan Gök-Divriği Bld. Bşk

Bülent Renda Deniz

Mahmut Işık

Muharrem Höbek

Hep bir ağızdan HAYIR dediler

Şenlikte CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir, CHP sivas İl Başkanı Bülent Renda Deniz, CHP Divriği İlçe Başkanı Hüsamettin Kırkayak, Sivas eski Milletvekili Mahmut Işık, Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Höbek, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Zara Belediye Başkanı Hüsamettin Gürsoy, Çetinkaya Belediye Başkanı Gazi Şentürk birer konuşma yaptılar.

CHP Divriği İlçe Örgütü'nün düzenlemiş olduğu 7. Halk Şenliği 25 Temmuz'da Divriği'de yapıldı. Divriği Palanga Ali Metin Fidanlığında yapılan şenliğe binlerce kişi katıldı. Sunuculuğunu Hüsnüye Çınar ve Mustafa Canönde'nin birlikte yaptıkları şenliğin açılış konuşmasını CHP Divriği İlçe Başkanı Hüsamettin Kırkayak yaptı. Şenlikte ayrıca CHP Sivas Milletvekili Malik

Ejder Özdemir, CHP Sivas İl Başkanı Bülent Renda Deniz, CHP eski Sivas Milletvekili Mahmut Işık, Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Höbek, Zara ve Çetinkaya Belediye başkanları birer konuşma yaptılar. Şenlik alanına sabahın erken saatlerinden itibaren köylerden ve Divriği'den gruplar gelmeye başladı. Öğlen saatlerinde piknik

alanı tamamen doldu. Şenlikte Kemancı Hikmet, Aynur Güneş, Hüseyin Karakoç, Yusuf Gül ve Emrah Metin başta olmak üzere birçok yerel sanatçı sahne aldılar. Şenliğin açılış konuşmasını CHP Divriği İlçe Başkanı Hüsamettin Kırkayak yaptı. Daha sonra şenlik başladı. Şenliğin başından sonuna kadar 12 Eylül'de yapılacak Referandum için HAYIR mesajı

verildi. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün konuşması Divriği'de solun kavgalı olduğu yorumlarına işaret etti. Divriği Düşmanları sözü ise tepkilere neden oldu. Alanda, kim bu Divriği düşmanları soruları sorulmaya başlandı. CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir'in ve Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün şenlikte yaptıkları konuşmalarını yayınlıyoruz.

AKP'YE DE ANAYASASINA DA HAYIR

Adını saymadığım dostlarım, hepinizi sevgiyle saygıyla selamlıyorum, hepiniz hoş geldiniz. Yine sıcak bir Temmuz ayında beraberiz. Bundan tam 17 yıl önce, Sivas'ta Madımak'ta 37 insanımızı kaybettik. Tek suçları aydın olan, dostluğa ve barışa karşı semah dönen insanlarımızı hunharca katlettiler. Aradan 17 yıl geçmesine rağmen bu katliamın sorumluları yakalanamadı, adalet bu katillerden gerektiği gibi hesap soramadı. Göstermelik olarak Madımak Otel'i'nin kamulaştırılması bu ayıbı örtmeye yetmez. Sizlere söz veriyorum Genel başkanımız Kılıçdaroğlu'nun başkanlığında kurulacak CHP iktidarında Madımak Otel'i'ni Aydınlanma Müzesi yapacağız. Böyle bir ayıbın insanlık tarihinde birdaha yaşanmaması için Madımak Otel'i Aydınlanma Müzesi olacak. Ülkemizin içinde bulunduğu sorunları tek tek anlatmaya gerek yok. Önceki gün bir Albay iş yerime geldi. Resmi elbiselerle sokağa çıkmaya korktuğunu, sokağa sivil elbiselerle çıktığını söyledi. Böyle bir ortamda hukuktan, adaletten, insan haklarından

söz eden sayın Başbakan'ın utanması lazım. Aylardır, yıllardır bu ülkenin aydınları, yazarları, bilimadamları suçlanarak cezaevlerine tıklıyorlar. Muvazzaf subaylar, generaller aranır durumdalar. Silivri'de başka, Hacıoğlu'da başka, Erzincan'da başka bir hukuk var. Alevi köylerine okul yaptırmak suç sayılıyor. Bu nasıl adalet, bu nasıl hukuk. Paçası sıkışan sayın başbakan 12 Eylül'ün yıldönümünde 12 Eylül'le hesaplaşacağını söylüyor. Buna kim inanır, siz 12 Eylülün ürünü değilsiniz, bunu bilmeyenmi var. Bu kirli oyunları hep birlikte yıkacağız. 12 Eylül'de yapılacak Referandum'da HAYIR diyeceğiz. Duyduğunuz çakalların ulumasıdır, bu kavga faşizme karşı, bu kavga hürriyet kavgasıdır.

Malik Ejder Özdemir

DİVRİĞİ DÜŞMANLARI VAR!

Böyle bir şenliği hazırlayan CHP ilçe örgütüne teşekkürlerimi sunuyorum. Değerli katılımcılar hepinizi selamlıyorum. Siyaset ekip işidir. Hiç bir şeyi tekbaşımıza başarmamızın olanağı yoktur. Divriği'ye yakışmayan AKP iktidarını geldiği yere gönderdik. Ön seçim yaparak başkanlığa seçildik. Bundan sonra da Divriği'de siyaset yapılacağına bu mutlaka ön seçimle yapılacaktır. Şimdi genel başkanımız Kılıçdaroğlu'nun Başkanlığında 12 Eylül'de yapılacak Referandumda HAYIR diyeceğiz, Kılıçdaroğlu'nu Başbakan yapacağız. Divriği CHP'nin oyunun en çok olduğu 2'inci ilçedir. Biz yönetime geleli bir buçuk yıl oldu. Yaşımız 37 hatamız olabilir, yanlışımız da olabilir. Ancak boğazımızdan haram lokma girmez. Bizi çekemeyenler olabilir, partimize karşı, bize karşı düşmanca davrananlar da olabilir. İşte onlar seçimlerde ÖDP'ye çalışarak oy toplayanlardır. Varsa bir düşüncemiz gelin paylaşalım, varsa bir düşüncemiz halkı toplayalım konuşalım. Ama bizim hakkımızda İçişleri Bakanlığına şikayet

dilekçeleri göndermeyin. Divriği düşmanlığı yapıp bizim hakkımızda şikayet dilekçeleri yazıyorlar. Şahsi çıkarlarınızı toplumun önünde konuşmayın. Bunları da hiç kimse savunmasın. 10 yıllık AKP iktidarında 102 tane inşaat ruhsatı verilmiş. Bizim bir buçuk yılda verdiğimiz inşaat ruhsatı 42'dir. Eğer bir hatamız varsa bu bilinçli bir hata değildir. Bilmeyerek yaptığımız hatadır, buna inanın. Hiçbir siyasetçi anasından siyasetçi doğmuyor. Divriği'nin 2 trilyonluk borcunu 1 trilyona düşürdük. Şu anda kasamızda 6 yüz milyar paramız var. Bu parayla Divriği'ye hizmet vereceğiz. Divriği'ye içme suyu getirmek için uğraşıyoruz. Birileri artıniyetini sürdürüyor, içme suyu getirmemizin önüne engeller çıkarıyorlar.

Hakan Gök-Divriği Bld. Bşk

Adana: 0322
Ankara: 0312
Konya: 0332
Bursa: 0224
İstanbul1: 0212
İstanbul2: 0216
İzmir: 0232

444 0 410
Güvenilir Ortağınız

Ahmetbaba'da buluşmalar

Eşge Köyü Muhtarlığının Ankara ve İstanbul Eşge Köyü Dernekleriyle ortak düzenledikleri Ahmet Baba Şenlikleri 17 Temmuz tarihinde yapıldı. Şenliğe İstanbul'dan, Ankara'dan ve çevre köylerden binlerce kişi katıldı.

Cemal Özgür Taşkıran

Malik Ejder Özdemir

Bülent Renda Deniz

Muharrem Hübek

Sabahat Akkiraz

Eşge (Dikmeçay) Ahmet Baba Şenlikleri yapıldı. 17 Temmuz tarihinde Ahmet Baba Piknik Alanı'na binlerce kişi katıldı. Şenliğin sunuculuğunu ise Özgür Taşkıran yaptı. Eşge Köyü Muhtarlığı, Eşge Köyü Ankara ve İstanbul Derneklerinin ortak girişimiyle geleneksel olarak yapılan şenliğe çevre köylerden ve siyaset dünyasından çok sayıda katılımlı oldu.

SİYASET DAMGASI

Ahmet Baba şenliklerine CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir, CHP Sivas İl Başkanı Bülent Renda Deniz, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Belediye Meclis Üyeleri, CHP Divriği İlçe Başkanı Hüsamettin Kırkayak ve Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Hübek

katıldılar. Şenlikte Malik Ejder Özdemir, Bülent Renda Deniz, Hakan Gök ve Muharrem Hübek birer konuşma yaptılar. Malik Ejder Özdemir konuşmasında 12 Eylül'de yapılacak Anayasa Referandumunu oylamasında AKP Anayasası'na hayır dedi. Yargıyı ve Anayasayı kendilerine göre şekillendirmek isteyen AKP'ye ağır eleştiriler getiren Özdemir referandumda halkı HAYIR oyu kullanmaya çağırdı.

AKKIRAZ COŞTURDU

Ahmet Baba Şenliklerine Halk Müziğinin usta isimlerinden Sabahat Akkiraz da katıldı. Akkiraz iki saat sahnede kalarak türkülerini halkla paylaştı. Akkiraz Anayasa Oylamasında Hayır diyeceğini, halkın da hayır demesi gerektiğini söyledi. Akkiraz sahneden indikten sonra Şenlik Alanında

hayranlarıyla sohbetler etti. Ahmet Baba Şenliklerine büyük emeği geçen Kamber Doğan da şenlikte bir konuşma yaptı. Kamber Doğan'ın kendi köyü de olan Eşge için elinden gelen her türlü desteği verme sözünü verdi. Eşge Köyü'nün yollarının

Kamber DOĞAN

asfaltlanmasında emeği geçen Kamber Doğan'a köy dernekleri ve Eşge köyü Muhtarlığı kürsüden teşekkür ettiler. Kurban Yemeklerinin yendiği şenlik akşam geç saatlere kadar sürdü. Şenlikte, Mustafa Demir, Burcu Çulha, Ahmet Kaya, Bahar

Doğan, Gülşar Pınar Dağdelen, Hikmet Karadeniz, Ahmet Mercan, Sabahat Akkiraz, Zurnacı Ender Aslan ve Ankara Dikmeçay Köyü Derneği Ayin-i Cem Semah Ekibi sahne aldılar. Her yıl Geleneksel olarak Yapılan Ahmet Baba Şenlikleri bu yıl da unutulmaz anılarla yapıldı.

HİZMETİNİZDEYİZ..

ZAFER KUYUMCUSU

Zafer Mahallesi Bergama Sokak N0: 2
Yenibosna - İSTANBUL
Tel.: 0212 503 97 42 - Gsm: 0535 326 60 28

BURÇ KAPLAMA
AĞAÇ MAMÜLLERİ SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Selçuk YALÇIN - Mahir YALÇIN

Şube / Department:
Sanayi Mah. Sultan Selim Cad. No: 141 4. Levent / İSTANBUL
Tel : 0212. 324 48 70 Fax: 0212. 324 48 71

Merkez / Center
Keresteciler Sitesi 20 Sokak No:17 İkitelli / İSTANBUL
Tel : 0212. 670 05 61 pbx Fax: 0212. 670 32 85
www.burckaplama.com.tr e-mail: burc@burckaplama.com.tr

İLK AŞK UNUTULMAZ

DİVRİĞİLİLERLE YOLCULUĞUMUZ SÜRÜYOR

YOL ARKADAŞLIĞI BAŞKA ŞEYE BENZEMEZ

DİVRİĞİ NAZAR:
İSTANBUL: 0212. 658 22 58 Divriği: 0346 418 27 27

SİVAS TUR
İSTANBUL: 0212. 658 08 21 Divriği: 0346. 418 24 27

İSMAİL ASIL

78is@windowslive.com

12 Eylül'den Hesap Soranlara Bakın...!

Anlaşıldı...AKP bu referandumu,büyük oranda 12 Eylül Darbesiyle hesaplaşma üzerinden yürütecek. Başbakan daha şimdiden, geçmişin acılarını göz yaşları eşliğinde bir sos gibi kürsülerden meydanlara boca etmeye başladı... Farklı itirazları ise, 'darbeleri savunmak,demokrasi karşıtı,yada değişimin önünde durmakla' itham etmeye başladılar.

Peki, bir nevi 'sol'söylemlerle yola çıkan AKP nin, niyeti gerçekten ciddi olabilirmi? Ya da sadece geçici 15 inci maddenin kendisini kaldırmak, geçmişle sahici anlamda bir hesaplaşmak için yetermi? Hemen söylemeliyim... Elbette 12 Eylül'le hesaplaşmak kimsenin tekelinde değildir... Lakin birazcık olsun dürüstlük ve sahicilik gerektirir...

Yakın ve somut tarihsel olguları, günün ihtiyaçlarına göre çarpıtma ve ondan nemalanmaya dezenformasyon denir. İşte bugün AKP'nin yaptığı tamda bu... Oysaki ortada ne 12 Eylül'le ciddi anlamda bir hesaplaşma, ne de demokrasi ve özgürlüklerin önünü açacak bir proje mevcut. Burda temel amaç, kendilerine bu yasa değişiklikleriyle yeni bir meşruiyet alanı açmak...Buradan hareketle geçici

15'inci maddeyi de bu temel amaçlarını perdeleyen bir 'tatlandırıcı' ve kimileri için oltaya takılan yemlerden biri olarak kullanıyorlar.

Her şeyden önce AKP,12 Eylül'e neden ve niçin karşı olsun'ki? Bu günkü varlığını darbeler sürecine, dahası bizzat 12 Eylül'e borçlu değilmi? O darbeler olmasaydı bu gün siyaseten bir varlıkları söz konusu olurmuydu? O darbeyi tezgahlayan efendileri olacak Amerika'yla aynı zamanda bu gün iş tutanlar, bırakin hesaplaşmayı, birde o günlere minnet duymaları gerekir...Dahası o günlerde en büyük tarikatın başı o darbeye açık destek vererek, darbecilerin direk cennete gidebilecekleri fetvasını bile veriyordu...

Dolayısıyla sorunun bir parçası olanlar, o sorunun çözümünde ne samimi, nede ehli ve hak sahibi olurlar...Bırakin o dönem kendilerine dokunmak şöyle dursun, atılan adımlarla önleri açılıp büyümeleri için her türlü kolaylık sağlandı. En çok da İmam Hatip Okulları o döneme açıldı. Okullar zorunlu dindersleri ve birlikte Türk-İslam Senteziniyle biçimlenen lablatuvarlara çevrildi...Toplumsal tarikatlar eliyle islamizasyonuna en çok o dönem hız verildi...Tüm sosyal bütçeler kısırlıken, diyanetin bütçesi katlanarak büyütüldü... Amaçları elbette itaatkar, itirazsız şükürcü kullar yaratmaktı...Yetmedi din üzerinden siyasileşen kitleler, sol dalgaya karşı devletin yanında onlara hazır kıtalar sağladılar. İşte dünün o hazır pişmiş kıtaları, bugünkü sistemin iktidarını paylaşır oldular...

Şimdi bu darbe koşulların bir ürünü olan AKP, ve bu darbe anayasasının niğmetlerini tepe teppe kullananlar,12Eylülden hesap sormaya kalkıyorlar, bu mümkünmü..? Sadece üç beş generalle değil,asil o gün için darbenin arkasındaki sermaye güçleriyle,ya da ABD ile hesaplaşabilirlermi...? Pek tabi ki otuz yıllık bir zaman dilimind, bu anti demokratik darbe yasalarıyla yönetilmekten hiç de rahatsızlık duymayanlara CHP de dahil...

12 Eylül'ün tetiklediği yalarımızdan biri olan Kürt Sorunu'na, bu güne kadar uygulanan başka bir çözüm üretmeyen, MGK, HSYK, YÖK, Diyanet, Anayasa Mahkemesi gibi kurumları tartışmaya bile açmayan, halkın iradesi önüne örülen %10 barajı ve nice yasalara dokunmayanların geçmişle bir hesaplaşmaları olabilirmi..? Kaldıki;12 Eylül sadece tarihte kalan bir geçmiş değil, yasalarıyla kurumlarıyla yaşadığımız tam da bu günlerdir...

Her şeyden önce o darbeye niçin ihtiyaç duyuldu? Asıl amaç neydi, buna biraz bakmak lazım. Çünkü uğruna darbe yapılan temel ekonomik ve sosyal düzen, bugün için doğrudan AKPNin politikalarıyla uyum içerisindedir. O da daha o zamandan bu günleri belirleyecek piyasa ekonomisi olan 24 ocak kararlarıydı. Açılımı ise, o güne kadar uygulanan ithal-ikamecilikten vaz geçip, serbest piyasa kurallarının geçerli olduğu ekonomik politikaydı. Bu da aynı zamanda özelleştirmelerle kamu kurumlarını özel şirketlere hayasızca peşkeş çekmek anlamına geliyordu. İçeride yoğun bir taşarınlaşma, dışarıya ise, çok uluslu şirketlere kapıları sonuna kadar açmaktı...

Pek tabi ki bunun toplumsal siyasal koşullarını yaratmak için de bir darbe gerekiyordu. Bu kararların hayata geçirilmesi o kadar kolay değildi. O dönem ülkede güçlü bir toplumsal muhalefet ve sol dalga mevcuttu... Darbeyle bu örgütlü emek güçlerini ve sol dalgayı kırmaktı. Kırdılarda... Onlarca idamlar, milyonlarca göz altı ve işkenceler,kayıplar, siyasi yasaklar ve yurttaşlıktan çıkarmalar... Yasaklanan grev ve hak arayışları... Sonuçta sermaye lehine yapılan bu darbeyle toplumun yörüngesi değiştirilip, o acı programı uygulanmaya koydular. O hedefleri bugüne kadar en iyi uygulayan ve derinleştiren Özal'ın ANAP'ıyla birlikte 2002 den sonra AKP hükümeti oldu.

Dolayısıyla darbe sonrası ekonomik, siyasi ve toplumsal koşulların değişmesiyle o kararlıkta yerleşip büyüyenlerin ,12 Eylül'le hesaplaşabilmesi bir aldatmacadan ibarettir. Üstelik sadece anayasa değişiklik paketinde yer alan geçici 15 inci maddeyi kaldırmak, tek başına bir hesaplaşmayı da getirmiyor. Kuşkusuz bu maddenin kaldırılması sembolikte olsa elbette önemli bir adımdır. Ama o zihniyetin tüm anti demokratik yasaları ve kurumlarıyla birlikte orta yerde dururken, bu adım tekbaşına hiç de anlamlı değil. Bugün hayatta kalan yaşını başını almış birkaç generali yargılamak da yetmez. Kaldıki daha dün, cuntanın başı Kenan evreni 'göz göze diz dize' çankaya köşkünde kırallar gibi ağırladılar. 'Aydınlar Ocağı' eliyle bu topluma 'Türk İslam' gömleği giydiren ve yeri gelip bir cemaat lideri gibi 'dini tebliğ'ler sunan bu zati adeta onurlandırıldılar... Zaten çeşitli üniversitelerde yarış halinde fahri doktorluk, devlet katında ise üstün hizmet ödülleri verilmiş, o zihniyetinin kesintisiz iş başında olduğunun bir ölçütü değildir?

Sonuç itibariyle AKP 12 Eylül Darbesi'nin temel amaç ve mantığını bu güne kadar en iyi uygulayan parti oldu. Haliyle AKP'nin ne 12 Eylülle hesaplaşma, ne de demokrasi ve özgürlüklerin önünü açma gibi bir derdi var. Tek dertleri referanduma sunulacak olan bu yasa değişiklikleriyle, iktidarlarını dahada pekiştirmek...

Çünkü yapılan anayasa değişiklikleriyle '12 Eylül'le ve yasalarıyla hesaplaşacağız' söylemleri kendi varlıklarına aykırıdır. Ve bir yanılsamadan ibarettir. O darbenin açtığı yoldan 'yüri kulum'denilenlerin önce kendileriyle ciddi anlamda yüzleşmeli ve samimi olmaları gerekir. Aksi halde bugün 12 Eylül zihniyetini kendi tekellerinde sürdürmekten başka, hayatımıza olumlu anlamda katabilecekleri hiçbir iyi şeyleri değamaz...

Divriği

İMTİYAZ SAHİBİ VE SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ
Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Ticaret Limited Şirketi adına: Birsen Bayar UYGUN

Genel Yayın Yönetmeni: **Yahya Kemal BAYAR**
Yayın Koordinatörü: **Canan DUMAN**
Genel Müdür: **Özden UYGUN**

Haber Merkezi Müdürü: **Begüm ASLAN**
Görsel Tasarım: **Gülhan TAŞLI**
Reklam ve Satış Koordinatörü: **Saadet BAYAR - Hasret BAYAR**
Teknik Yönetmen: **Esengül ÇILDIR, Gamze ÖZÇELİK**

Ankara Temsilcisi:
Divriği Temsilcisi: Yusuf GÜLDALİ
Antalya:Temsilcisi: Kemal Küçükkoçkaya
Bodrum Temsilcisi: Ecevit GÜRSOY

Yazı Kurulu: •Rıza GÜRÜNLÜ, Şahin KÜÇÜK, Cafer ÇELİK, Mustafa ÖZKER, İsmail ASLI, Mahmut ŞENGÜL, İsmail ÇINAR, Müslüm DOĞAN, Hidir ÇAM, Nilüfer MURATOĞLU, Muharem YAĞBASAN, Mustafa TARAĞCI, Esat KORKMAZ, Sadık ÇELİK.
Yayın Danışma Kurulu: • **Divriği:** Muharem YAĞBASAN, Metin ŞİMŞEK, Saılmış KILIÇ, Ali GENÇDALI • **İstanbul:** Beyzade ÖZKAHRAMAN, Zeynel ASLI, Yunus ÖZTEPE, Hasan YILMAZTÜRK, Hüseyin ŞAHİN, Ali ÖZMEN, Orhan ÖZDEMİR, Hüseyin GÜZELYILMAZ, Hasan GÜRSOY, Murtaza YILDIRIM Ali Rıza DÜMAN, Musa ÇULHA, Hüseyin ETLİK, İbrahim CANONDE
Ankara : Şahin KÜÇÜK, Muharem HÖBEK, Cemal KARAHALİL, Arif A. ATAY, Haydar YILMAZ, Hasan DOĞAN, Necati YILMAZ, Kemal DOĞAN, Müslüm DOĞAN, Mustafa ÇINAR, Enver KÖSEER
İzmir : Yusuf METİN, Aziz ÇINAR
Antalya: İlyas Şimşek, Kemal KÜÇÜKÇOKÇAYA •**Bodrum:** Hidir ÇAM, Ecevit GÜRSOY •**Çorlu:** Zeki Yıldız •**Altınoluk:** Erzade YAKAR

YÖNETİM YERİ: Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Tic. Ltd. Şti: Nakilbent Sok. No: 41/1 Sultanahmet/İST. Tel: (0212) 458 82 16 - 516 29 84
Fax: (0212) 516 29 84 WEB ADRESİ: www.divrigi.com.tr **E-mail: divrigi@divrigi.com.tr**
BASKI: Murat Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti. Davutpaşa Cad. emintaş Davutpaşa Sitesi No: 103/272 Topkapı/İst. Tel: 0212.567 52 24

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın Gazetemiz basın ve yayın meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir.

MUHARREM YAĞBASAN

muharrem.yagbasan@gmail.com

Anayasa Değişikliği

07.05.2010 tarih ve 5982 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının bazı maddelerinde değişiklik yapılması hakkındaki kanun, 12 Eylül 2010 günü zorunlu olarak halkoyuna sunulmuş bulunuyor.

5982 sayılı kanunun TBMM'deki ikinci oylamada kanunun tümü itibarıyla 336 oyla kabul gördüğü için zorunlu olarak halk oyuna sunulmuştur. Bu kanunla asıl değiştirilmek istenen anayasanın yargı düzenidir, özellikle anayasa mahkemesi Hakimler Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) ile ilgili hükümlerdir. Bunlar iktidarın istediği şekilde gerçekleşir ise, tüm güçleri iktidar kendi bünyesinde toplamış olacak. Yasama ve Yürütme zaten iktidarın denetimindedir. Yargı da AKP'nin istediği doğrultuda tanzim edilirse dikensiz gül bahçesi yaratılmış olacaktır. Gelecekte hesap sorulamaz durum yaratılmaya çalışılmaktadır. Anayasa değişikliğinin diğer maddelerine itiraz ise; toplumun mutabakatı alınmadan ve asıl o iki maddenin geçmesi için ilave edilmiş, saklanmış, tuzaklar olarak görülmesindenir.

Anayasa değişikliklerini ikinci kez TBMM görüşeceği zaman, CHP şu teklifi getirdi; değiştirilecek maddelerden 3 maddeyi (parti kapatma, Anayasa Mahkemesi ve HSYK) ayıralım ve kalan üç madde halk oyuna sunulsun. İktidar bu teklifi kabul etmedi. Maksadı, Güçler ayrılığını yok edip yargıyı da denetime almak, aynen bu şekilde ilerlemektedir. Şimdi Anayasa değişikliğini sanki 12 Eylül darbesi ile hesaplaşmak için yaptığını söyleyerek meydanlarda nutuklar atıyor. Onun için bu değişikliklere "evet" deyiniz diyor. 8 yıllık iktidarı döneminde istediği yasayı istediği anda çıkarabilecek güçte olan hükümet, şimdiye kadar 12 Eylül'ün hangi konusu ile hesaplaştı? 12 Eylül'ün idam mahkumlarının mektuplarına gözyaşı döken Erdoğan'ın, Deniz'lerin ve hala devam eden Dev-Yol Dev-Sol davalarına, 1 Mayıs ve 16 Mart katliamlarına nasıl baktığı ortadadır. Bu konuda kimse kendini kandırmasın. Sunulan değişiklikler 12 Eylül'ü tasfiye etmiyor. 12 Eylül yargılamının önünü kapattı. Anayasanın geçici 15 maddesiyle bir kovuşturma yapılamayacağı, çünkü 12 Eylül'ün kendi hukukunu yarattığı, yargılamının olanaksız hale geldiğini, bu konuda otorite sahibi önemli hukukçular ifade etmektedir. Emekli Yargıtay Başkanı Sn. Prof. Dr. Sami Selçuk ile yapılan bir röportajda 12 Eylül'ün bu değişikliklerle tasfiye edilemeyeceğini söylemektedir. İktidarın bu savı da mesnetsiz kalmaktadır.

Geriye kalan YAŞ(Yüksek Askeri Şura) ve HSYK kararlarına karşı yasa yolu açıldı. Bunlara kimsenin itirazı yok. Hukukun üstünlüğünü kabul etmiş bir devlette bunlar zaten olamaz. İktidarın başka bir huyu, yargı kendi isteğine uygun bir karar vermişse, yargıyı övüyor. Eğer karar kendi istediği gibi bir değilse, yargıyı yerden yere vuruyor, demediğini bırakmıyor. Referandumla yargıyı, YAŞ'la da orduyu kendi isteğine göre tanzime çalışıyor. Ancak; bir kişiyi ömür boyu kandırmak mümkün, bir halkı belli bir süre kandırmak da mümkün, ama bir halkı ömür boyu kandırmak kesinlikle mümkün değildir. Halk sana öyle bir sille vurur ki, nereden geldiğini anlayamazsın.

Anayasa değişikliklerinde siyasilerin dokunulmazlığı olmadığından siyasi etik yasağı, grev hakkı olmayan sözleşme, HSYK da bakan ve müsteşarın üyeliği devam ettiğinden, pakette %10 barajı olmadığından, iktidarın şimdiye kadar vaat ettikleri ile uygulamaları birbirini tutmadığından 12 Eylül günü sandığına giderek "HAYIR" diyeceğiz. Ancak bundan sonraki sonuç ne çıkarsa çıksın, ANAYASA gereksinmesi devam edecektir. Hukukun üstünlüğünü kabul ederek, demokratik, sosyal hukuk devleti ilkelerine uyularak tüm halkın gereksinimlerini karşılayacak toplum mutabakatı ile kabul görececek bir anayasanın hazırlanması arzusuyla.

Yenilenme Sanatın Lokomotifidir

Nuray Zaman Öz Divriği'nin Keklikpınar (Gökçeharman) Köyü'nden. Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 1. Divriği Türküleri Ses Yarışması'nda 2'inci oldu.1 çocuk annesi ve Ankara'da yaşıyor.

» Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlemiş olduğu 1. Divriği Türküleri Ses Yarışmasında 2. oldunuz. Sizi böyle tanıdık. Anlatırmısınız bu yarışmaya katılmanız nasıl oldu?

Benim amcamın oğlu köyümün (Gökçeharman) dernek başkanıydı o dönem. (Mehmet Zaman) Aslında onun ricası üzerine oldu. Yoksa bu yarışmayla ilgili bir bilgim yoktu. » Siz bu ses yarışması faaliyetine nasıl bakıyorsunuz? Her yıl tekrarlanmalı bence . Çünkü benim için çok özeldir bu ses yarışması.Kesinlikle 2. olduğum için değil, öyle güzel dostlarım oldu ki bu yarışmayla anlatamam. Bu da yeter bence.

» Yarışmaya katılırken neler hissediyordunuz? Yarışmadaki hedefinizi tutturabildiniz mi? Aslında başvuruda bulunurken hiçbir şey hissetmedim. Ama eleme günü gelip çatınca istemeseniz de heyecanlanıyorsunuz. Bir hedefim yoktu yarışmaya katılırken. Sonrasını düşünmedim hiç.

» Yarışmada 2. Olduktan sonra hayatınızda neler değişti? Bölge halkı tarafından da tanınmış oluyorsunuz.En başından beri ben hep bir şey dedim, bu yarışma bana yeni pırıl pırıl dostlar armağan etti. » Mutlaka türkü okuyordunuz. Biraz sizi tanıyalım isterseniz? Türkülerle tanışmanız nasıl oldu?

Ben İlk okul 3. sınıfa kadar İzmir Narlıdere'de okudum. Malum köyümüzde okul yoktu. Öğretmenim kim şarkı söylemek ister dedi biraz korkak ve ürkek, acaba parmak kaldırısam mı kaldırımasam mı diye düşünürken öğretmenim fark etti ve beni tahtaya kaldırdı. Benden Emel Sayın'ın o yıllarda söylediği Yağdır Mevlam Su adlı

Nuray Zaman Öz

şarkıyı istedi. Ben de biliyordum söyledim. Sonra bütün öğretmenlere gösterdi beni. Okulda özellikle de Lisede müzik öğretmenini gelmediyse eğer İstiklal Marşını okutmakta bana kalıyordu. İşte böyle farkında olmadan müzik yolculuğum da başlamış oldu .

» Hayatınızı sanatınızdan mı kazanıyorsunuz? Hayranlarınız sizi nerelerde dinliyor? Nerelerde sahne alıyorsunuz?

Hayatımı sanatımla kazanıyorum evet. Ben Ankara'da şimdilik Sakarya Caddesi'nde Biberon Cafe de çalışıyorum. 4 akşam 1 Akşam da Kızılay Ziya Gökalp Caddesi'nde Esinti Türkü Evi'nde çalışıyorum. Okuyan Tüm dostları da görmek isterim.

» Divriği Türkülerinin ayrıcalığı varmı? Nedir Divriği Türküleri anlatırmısınız?

Zaten Divriği'li olmak bir ayrıcalık. Türkülerimiz nasıl Özel ve ayrıcalıklı olmaz ki. Divriği türküleri gerçekten çok özel. Ben, çalıştığım yerlerde de kendi yöreme ait bir türküyü söylediğimde soran çok insan oluyor bunu kim söylüyor diye. İşte bu bir ayrıcalıktır.

» Bir sanatçı önce kendi çevresinden destek görmek ister. Divriğililerden gereken desteği görebiliyormusunuz? Manevi destekleri için çok teşekkür ederim.

» Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği Ses Yarışması geleneksel olarak yapılıyor artık. Bu yarışmaya katılacaklara tavsiyeleriniz varmı?

Evet var. Lütfen tek bir ozanın eserine takılıp kalmasınlar. Ben her iki yarışmada da bunu gördüm. Neredeyse hep aynı

ozanın türküleri okunuyor. Bu konuda daha hassas olmak gerekiyor diye düşünüyorum. Çünkü ozanlar konusunda çok zenginiz. Birde sadece okuyup geçmek değil , hissederek okumak kazandırıyor. Lütfen buna dikkat etsinler.

» Dışarıdan bakınca biz belki gerektiği gibi göremiyor olabiliriz. Sanatçılar için, Ses sanatçıları için zorluklar nelerdir?

Çok zorlukları var elbette. Örneğin hep yenilik yapmak zorundasınız repertuvarda. Yeni olanları takip etmek ve herkesten farklı olanı okumak ayrıcalık katıyor size. Aslında sadece yarışmaya katılmakla yarışmıyorsunuz işte. Mesleğimiz ne yazık ki bir yarış. Ve sadece anlık değil her zaman yarışmak zorundasınız. Zorlukları saymak öyle uzun ki...

» Divriği Gazetesini okuyormusunuz? Gazetemizi nasıl buluyorsunuz? Önerileriniz varmı?

Belki kızacaksınız ama her zaman değil. Ama okuduğum kadarıyla da eksik bir şey göremedim. Sadece keşke daha da yaygınlaştırıp herkesin okumasını sağlayabilsek müthiş olur.

» Son olarak neler söylemek istersiniz?

Kültürümüz farkında olmadan yok oluyor. Çocuklarımıza ne olur kültürümüzü anlatalım ve mutlaka önce türkü dinletelim. Ben kızıma daha 2 aylıkken türkü dinletiyordum. Tabii ki farklı kültür müziklerini de tanısın ve dinlesin ama önce kendi kültürünü öğrensin istedim. Müzik en büyük sanattır. Tüm dünya kapılarını açar insana. Lütfen kültürümüze doğru zamanda ve doğru yerde sahip çıkalım. Teşekkür ederim.

İşletmenizin Güvenliğini Tehlikeye Atmayın...

- CCTV Kamera Sistemleri • Access (Erişim) Kontrol Sistemleri • Parmak İzi Sistemleri
- Personel Devam Kontrol Sistemleri (PKKS) • Kart Basma Sistemleri
- Kapı ve El Tipi Metal Detektörleri • Turnikeli Geçiş Sistemleri • X-Ray Cihazları
- Trafik Bariyerleri ve Otopark Sistemleri

YAKOTECH

bilguard

guardex

idprint

AKOS

neron

Bilmak Elektronik Kontrol ve Güvenlik Sistemleri San. ve Tic. Ltd. Şti.

Hürriyet Mah. Yurt Sokak No: 42 Kat: 5
Çağlayan - Kağıthane / İSTANBUL

Tel: 0 212. 225 80 50 pbx Fax: 0 212. 234 46 02
bilmak@bilmak.com.tr www.bilmak.com.tr

bilmak
security systems

Diva Arkadaş
RESTAURANT
ET ve KANAT

Lezzetin yıllardır değişmeyen adresi

Beyaz ve Kırmızı Et'te Geniş Ürün Yelpazesi...

300 kişilik iç mekan, 150 kişilik modern bahçe ve profesyonel ekibi ile mekanların DİVA'sında muhabbetlerinizi ARKADAŞ'ça olmasını sağlıyoruz.

Haftanın 3 günü **"Canlı Müzik"** Alternatif Fiks Menüler Zengin Meze Çeşitleri

Paket Servisimiz Vardır • Gündüz Servisimiz Vardır

DIGITURK YAYINI

WIRELESS INTERNET

BAHÇE / GARDEN

ÇOCUK OYUN ALANI

OTOPARK

Kordonboyu Mah. Tekel Cad. Meltem Sk. No:2 Kartal / İSTANBUL

Tel: 0216 374 24 24 Faks: 0216 374 24 49

e-mail:info@divarkadas.com www.divarkadas.com